Ἡ πολύκροτος δίκη τοῦ
ΜΑΚΡΑΚΗ
ἐξεδόθη εἰς φυλλάδιον

Εὑρίσκεται εἰς τὴν διεκπεραίωσιν τῶν «Νέων Ἰδεῶν».

Ἀποστέλλεται εἰς τὰς ἐπαρχίας καὶ ὁ ἐξωτερικὸν εἰς πάντα ζητήσοντα αὐτὴν δι' ἐπιστολῆς περιεχούσης τὸ ἀντίτιμον εἰς γραμμάτια τραπεζικὰ ἢ γραμματόσημα ἑλληνικὰ ἢ γαλλικά.

Ἑλληνικὴ Εὐαγγελικὴ Ἐκκλησία κατὰ τὰς Στήλας τοῦ Ὀλυμπίου Διὸς ἀπέναντι τῆς πύλης τοῦ Ἀδριανοῦ. **Κήρυγμα** τοῦ Εὐαγγελίου κατὰ πᾶσαν Κυριακὴν ἀπὸ τῆς 10 μέχρι τῆς 11 π.μ. Ἀπὸ δὲ τῆς 3 μέχρι τῆς 4 μ.μ. Ἑρμηνεία τῆς Γραφῆς. Συμπροσευχὴ δὲ ἀπὸ 6—7 τὸ ἑσπέρας ἑκάστης μὲν Πέμπτης ἑλληνιστί, ἀπὸ τῆς 7—8 ἑκάστης δὲ Κυριακῆς ἀγγλιστί.

Κήρυγμα. Εἰς τὸ μεσαῖον πάτωμα τῆς οἰκίας τοῦ κ. Λάνδερερ, παραπλεύρως τῆς Ἀκαδημίας, ὅπου ὁ κ. Δ. Ζ. Σακελλάριος κατοικεῖ κηρύσσεται ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ κατὰ πᾶσαν Κυριακὴν ἀπὸ τὰς 9—10 π.μ. καὶ ἀπὸ τὰς 4—5 μ.μ. Τὴν δὲ Τετάρτην τὸ ἑσπέρας ἀπὸ τὰς 7—8. Ἡ εἴσοδος ἐλευθέρα.

Τὸ ἀντικείμενον τῆς αὔριον:
«Περὶ ἀγρυπνίας καὶ προσευχῆς».

ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ
ΔΙΑ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΠΑΙΔΙΑ.

Ἀστὴρ Ἀνατολῆς περιοδικὸν ἑβδομαδιαῖον μὲ ὡραίας εἰκόνας καὶ ὕλην ποικίλην καὶ διδακτικὴν εἰς πάντα τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας· εἶναι ἡ ἀρχαιοτάτη ἐκ τῶν ὑπαρχουσῶν ἐν Ἑλλάδι ἐφημερίδων (24 ἐτῶν) καὶ ἡ συνδρομή της εἶναι μόνον 6 δραχμὰς κατ' ἔτος.

Ἐφημερὶς Παίδων μηνιαῖον περιοδικὸν (14 ἐτῶν) εἰδικῶς διὰ παιδία μὲ λαμπρὰς καὶ ποικίλας εἰκόνας καὶ εὐχάριστα διηγήματα, εἶναι τὸ κάλλιστον τοῦ εἴδους της καὶ ἡ συνδρομή της εἶναι μόνον μία δραχ. κατ' ἔτος.

Ὅστις ἤθελε κάμει π έ ν τ ε συνδρομητὰς εἰς ἓν τούτων, λαμβάνει ἓν φύλλον ἐπὶ ἓν ἔτος δωρεάν.

ΑΠΟΘΗΚΗ
ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΓΡΑΦΩΝ.

(Ἐν ὁδῷ Αἰόλου ἀριθ. 39)

Ἐν τῇ ἀποθήκῃ ταύτῃ εὑρίσκονται πρὸς πώλησιν αἱ Ἱεραὶ Γραφαί, ὁλόκληροι καὶ κατὰ τεύχη χρυσοδεμέναι καὶ ἁπλοδεμέναι ἔν τε τῇ ἀρχαίᾳ ἑλληνικῇ καὶ τῇ καθομιλουμένῃ, ἰδίως τὰ τέσσαρα Εὐαγγέλια καὶ αἱ πράξεις τῶν Ἀποστόλων ἐν π ρ ω τ ο τ ύ π ῳ διὰ τὰ σχολεῖα, καὶ ἐν πάσαις σχεδὸν ταῖς εὐρωπαϊκαῖς γλώσσαις, καὶ αὐτῇ τῇ λατινικῇ ἡ Νέα Διαθήκη, ἐν δὲ τῇ ἑβραϊκῇ ἀμφότεραι ἤτε Παλαιὰ καὶ Νέα.

Τὰ ἱερὰ ταῦτα βιβλία ὡς καὶ ἄλλα ἠθικὰ ἐκεῖ εὑρισκόμενα συνιστῶμεν ὡς καταλληλότατα δῶρα εἰς τοὺς θέλοντας νὰ προσφέρωσι τοιαῦτα εἰς τοὺς φίλους των.

ΛΟΥΤΡΑ
ΤΟΥΡΚΙΚΑ καὶ ΕΥΡΩΠΑΪΚΑ

Ἐπισκευασθέντων ἤδη ἐντελῶς καὶ τῶν ἄνωθι τοῦ Μενδρεσὲ **Εὐρωπαϊκῶν Λουτρῶν**, ἐδόθησαν καὶ ταῦτα εἰς χρῆσιν τοῦ κοινοῦ.

Τιμαὶ προσδιωρίσθησαν αἱ ἑξῆς:

ἀπὸ 1 — 5 λουτρῶν	Δρ.	1:25	ἕκαστον
ἀπὸ 5—15	»	1:15	»
ἀπὸ 15—30	»	1:—	»

δίδονται δὲ καὶ θειοῦχα, ἀλατοῦχα, σιδηροῦχα κλπ. προστιθεμένης μόνον τῆς ἀξίας τοῦ φαρμάκου ἤτοι λεπτὰ 30 δι' ἕκαστον λουτρόν.

Ἀπαντᾶ τ' ἀνωτέρω προπληρωτέα.

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΑΝΔΡΕΟΥ ΚΟΡΟΜΗΛΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΠΙΝΑΞ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΟΣ
ΤΗΣ
ΜΕΣΗΜΒΡΙΝΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ ΚΑΙ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ
ΥΠΟ
ΜΙΧΑΗΛ Θ. ΧΡΥΣΟΧΟΟΥ

ΕΙΣ ΚΛΙΜΑΚΑ 1:200000.

Τιμᾶται: ἐν Ἑλλάδι μὲν δρ. νέων 22 ἐν δὲ τῇ ἀλλοδαπῇ φρ. 23.
Η ΠΩΛΗΣΙΣ ΠΑΡΑ ΠΑΣΙ ΤΟΙΣ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΙΣ.

=« ΠΛΑΣΤΙΓΓΕΣ »=

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΚΑΒΟΥΛΗΣ

ΑΓΓΛΙΚΑΙ

ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ
Παρὰ τὸν σταθμὸν τοῦ Σιδηροδρόμου.

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΠΛΑΣΤΙΓΓΩΝ

Τὸ παρὰ τὸν σταθμὸν τοῦ σιδηροδρόμου κείμενον ἐργοστάσιον τοῦτο πλαστίγγων ἔλαβε ἐσχάτως διακεκριμένην θέσιν ἐν τῷ κλάδῳ τούτῳ τῆς ἐν Πειραιεῖ βιομηχανίας διά τε τὴν στερεότητα καὶ ἀκρίβειαν τῶν ἐν αὐτῷ κατασκευαζομένων πλαστίγγων.

Ἰδιαιτέρως ζητήσατε τὴν μόνον ἐν αὐτῷ κατασκευαζομένην ἀγγλικὴν πλάστιγγα.

ΚΟΙΝΑΙ

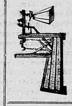

PIRÉE
près de la gare du Chemin de fer

CONSTATIN KAKAVOULIS

=« ΠΛΑΣΤΙΓΓΕΣ »=

ΚΑΠΝΑ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΕΙΔΩΝ

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΣΙΓΑΡΕΤΩΝ

ΚΑΠΝΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
Η. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΥ ΚΑΙ ΑΔΕΛΦΟΥ

Ὑπὸ τὴν οἰκίαν **Σπ. Λάμπρου** πρώην **Μπελάνου.**

30—ΟΔΟΣ ΠΑΤΗΣΙΩΝ—30

Τὸ ρηθὲν Καπνεμπορικὸν Κατάστημα ἐκόμισεν ἐσχάτως ἐκ τῶν τελειοτέρων Ἐργοστασίων τῆς Εὐρώπης, ΠΙΠΑΣ ἐξ ἠλέκτρου κιτρίνου καὶ μέλανος καὶ ἐκ Σιπίου. ΚΑΠΝΟΘΗΚΑΣ ἐλαστικὰς καὶ ἐκ δέρματος. ΤΣΙΓΑΡΟΘΗΚΑΣ· πρὸς δὲ μεγάλην συλλογὴν ΠΟΥΡΩΝ ΑΒΑΝΗΣ διαφόρων ποιοτήτων.

Τιμαὶ λίαν μέτριαι.

ΑΡΓΙΛΕΔΕΣ ΝΕΑΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ

ΤΣΙΓΑΡΟΧΑΡΤΟΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΠΟΙΟΤΗΤΩΝ

ΚΑΠΝΟΠΩΛΕΙΟΝ ΚΑΙ ΤΑΜΒΑΚΟΠΩΛΕΙΟΝ
ΙΩΑΝΝΟΥ. Χ. ΚΥΡΙΑΚΟΥ

Ἀριθ. 152. ΟΔΟΣ ΑΙΟΛΟΥ **Ἀριθ. 152.**
πλησίον τῆς ἁγίας Εἰρήνης.

Ἐν τῷ ἀνωτέρῳ Καπνοπωλείῳ καὶ Ταμβακοπωλείῳ εὑρίσκονται πάντα τὰ εἴδη τῶν καπνῶν Τουρκίας καὶ Ἑλλάδος πασῶν τῶν ποιοτήτων.
ΣΙΓΑΡΕΤΑ παντὸς εἴδους ἀπὸ καπνὸν Γενιτζέ, Καβάλας, Σαμψοῦντος, Ἑλλάδος κλπ.
ΚΑΠΝΟΘΗΚΑΙ. ΠΙΠΑΙ, ΣΙΓΑΡΟΧΑΡΤΑ, ΠΟΥΡΑ, ΣΙΓΑΡΑ καὶ πᾶν τὸ χρήσιμον καὶ ἀναγκαῖον πρὸς κάπνισμα.
ΤΑΜΒΑΚΟΙ Γαλλίας, Ὁλλανδίας, Ἀμερικῆς καὶ Ἑλλάδος.
ΤΑΜΒΑΚΟΘΗΚΑΙ καὶ τὰ πρὸς ἐναπόθεσιν καὶ διατήρησιν τούτων ἀναγκαῖα ἀγγεῖα.

τούτων τιμαὶ μέτριαι.

Μελάνη Τυπογραφικὴ
ΠΩΛΕΙΤΑΙ
ΠΑΡΑ ΤΗ ΔΙΕΚΠΕΡΑΙΩΣΕΙ ΗΜΩΝ.

Τυπογραφεῖον «ΝΕΑΙ ΙΔΕΑΙ».

ΕΚΤΑΚΤΟΣ ΕΥΚΑΙΡΙΑ
Παρὰ τῇ διεκπεραιώσει ἡμῶν
ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ

Le Pandette di Giustiniano. R. G. Pothier 1830............Τόμ. 10 δρ. 50
Recueil des traités de Commerce et de navigation de la France. Par Hauterive et Cussy 1836.. Τόμ. 10 δρ. 60.
Ἰουλίου Πολυδεύκους Ὀνομαστικόν. Λατινιστὶ καὶ ἑλληνιστί. Τόμ. 2 δρ. 20.
Relation d'un Voyage de levant avec plans des villes et des lieux. Par Tournefort......................Τόμ. 3 δρ. 30.
Στράβωνος Γεωγραφικῶν. Κοραῆ. (ΑΩΙΕ).......................Τόμ. 4 δρ. 40.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ

ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου ἡ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Αἰόλου καὶ καὶ Μουσαίου οἰκία τῶν κ.κ. Σ. Μανιτάκη καὶ Ν. Δαμασκηνοῦ (πρώην Παρῆς Κυπριάδου) περιέχουσα 7 δωμάτια εὐρυχορότατα, 1 μεγάλην αἴθουσαν, 2 μεγαλοπρεπεῖς εἰσόδους ἐπὶ τῶν ἄνω ὁδῶν, μαγηρεῖον μετὰ μηχανῆς μηχανικοὺς ἀποπάτους πλυσταρεῖα, λουτῆρας, ἀποθήκην καὶ ὑπόγειον (καβὲ) οἴνων, ἄφθονον ὕδωρ πηγαῖον καὶ φρεατιαῖον κτλ. κτλ. Ἡ οἰκία αὕτη εἶναι λίαν κατάλληλος διὰ ξενοδοχεῖον καὶ ἐμπορικὸν κατάστημα, ὑπῆρξε δὲ ὡς τοιαύτη ὑπὸ τοὺς κ.κ. Βερριὲρ καὶ Λευκαδίτην.

Ἡ Διεύθυνσις εἰς τὸν κ. Ν. Δαμασκηνόν, δικηγόρον.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ

ΠΥΡΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ Ο ΗΛΙΟΣ

THE SUN FIRE OFFICE

Ἱδρυθεῖσα ἐν Λονδίνῳ κατὰ τὸ ἔτος
1710

Ἡ ἑταιρία αὕτη ἀσφαλίζει σχεδὸν πᾶν εἶδος ἰδιοκτησίας εἰς τὰ τρεχούμενα ἀσφάλιστρα.

Τὸ ἀσφαλισθὲν ποσὸν κατὰ τὸ 1879 συμποσοῦται εἰς λίρας ἀγγλικὰς 262,492,461.

Πᾶσα ἀπαίτησις κατὰ τῆς ἑταιρίας ἱκανοποιεῖται ἐνταῦθα διὰ τοῦ πράκτορος πληρώματος ἀκριβῶς καὶ προθύμως.

Ἡ ἑταιρία ἀναγνωρίζει τὴν δικαιοδοσίαν τῶν τοπικῶν ἀρχῶν.

Ἡ ἑταιρία δέχεται πενταετεῖς ἀσφαλείας προκαταβαλλομένων ἀσφαλίστρων τεσσάρων ἐτῶν.

Κυριακῷ καὶ Σία ἐν Πειραιεῖ.
Δ. Ἀγγελοπούλῳ ἐν Πάτραις
Γαβριὴλ Μακρῆς ἐν Ζακύνθῳ
Ι. Ε. ΜΑΣΣΩΝ Πράκτωρ ἐν Ἀθήναις

Σημ. Τὰ Συμβόλαια τῆς Ἑταιρίας ταύτης δέχεται ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα.

ΜΕΓΑ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ

ΜΕΓΑ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ

ΑΡΙΣΤΕΙΔΟΥ ΚΥΡΙΑΚΟΥ καὶ Σία

Τὸ νεοσύστατον τοῦτο κατάστημα ὅπερ ὀφείλεται εἰς τὸ ἐπιχειρηματικὸν πνεῦμα τοῦ κ. Ἀριστ. Κυριακοῦ καὶ Σία καὶ ὅπερ θέλει συντελέσει τὰ μέγιστα εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ἐγχωρίου βιομηχανίας κατασκευάζει

ΦΩΣΦΟΡΑ

Παντὸς εἴδους πάσης ποιότητος κατ' οὐδὲν κατώτερα τῶν Εὐρωπαϊκῶν ταχύτης ἐκτελέσεως, ποικιλία μεγίστη, πρὸ παντὸς δὲ

Εὐθηνεία.

Οἱ προμηθευθησόμενοι φωσφόρα ἐκ τοῦ καταστήματος τούτου θέλουν πεισθῇ ἐκ τῶν πραγμάτων περὶ τῆς ἀληθείας τῶν ἀνωτέρω.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ
26—Ὁδὸς Σοφοκλέους—26.

ΝΕΑΙ ΙΔΕΑΙ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ
26—Ὁδὸς Σοφοκλέους—26

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΘ' ΕΚΑΣΤΗΝ ΠΛΗΝ ΤΩΝ ΚΥΡΙΑΚΩΝ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 5

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ἐν Ἀθήναις ἐτησία............	Δραχ. ν.	12
Ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις..........	» »	16
Ἐν τῇ Τουρκίᾳ...............	Λ. Τουρ.	1
Ἐν τῷ λοιπῷ ἐξωτερικῷ......	Φράγκα	25

ΕΤΟΣ Δ'.—ΑΡΙΘΜΟΣ 1033

ΑΘΗΝΗΣΙ, — 14 Σεπτεμβρίου 1881 — ΔΕΥΤΕΡΑ

ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΙΣ
Δι' ἕκαστον στίχον .... Λ. 50
Διαρκεῖς ἀγγελίαι κατ' ἀποκοπήν.
Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.
Αἱ πληρωμαὶ γίνονται ἐν Ἀθήναις.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 23 Σεπτεμβρίου. Ὁ κ. Ἀρθοὺρ, δίδων τὸν διὰ τὴν προεδρείαν τῆς ἀμερικανικῆς δημοκρατίας κεκανονισμένον ὅρκον ὑπεσχέθη νὰ ἐξακολουθήσῃ ἐν γένει τὸ ἔργον τοῦ πρώην προέδρου Γκάρφιλδ, καὶ προσέθηκεν ὅτι ἡ σύγκλησις τῶν βουλῶν ἦτο περιττή.

Οἱ «Καιροὶ» τοῦ Λονδίνου διακηρύττουσιν ὅτι ἡ τῶν τριῶν αὐτοκρατόρων συμμαχία ἀποτελεῖ ἐγγύησιν διὰ τὴν ἡσυχίαν τῆς Εὐρώπης· θεωροῦσι δὲ τὴν Αὐστρίαν ὡς τὴν δύναμιν, ἥτις ἀντιπροσωπεύει ἐν τῇ συμφωνίᾳ ταύτῃ τὴν Ἀγγλίαν.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 24 Σεπτ. Ὁ κ. Σαβούρωφ θέλει μεταβῇ εἰς Λονδῖνον καὶ εἰς Παρισίους σχετικῶς πρὸς τὸ ζήτημα τῆς ἐκδόσεως τῶν ἐγκληματιῶν.

Ταραχαὶ λίαν ἀπειλητικοῦ χαρακτῆρος ἤρξαντο αὖθις ἐν Ἰρλανδίᾳ.

Reuter

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ, 28 Σεπτεμβρίου. Βεβαιοῦται ἡ εἴδησις, ὅτι ὁ κ. Νοβικὼφ θέλει ἐπιδώσει ὅσον οὔπω πρὸς τὴν Πύλην διακοίνωσιν ὅπως διαμαρτυρηθῇ κατὰ τῆς τυχὸν γενησομένης ἀπαλλοτριώσεως πρὸς ὄφελος τῶν ὁμολογιούχων ἁπάντων τῶν φόρων τῶν μὴ ὑφισταμένων πρὸ τοῦ τουρκορωσικοῦ πολέμου, οἷον τελωνειακῶν τελῶν καὶ ἄλλων χρησιμευόντων πρὸς ἀπότισιν τῆς διὰ τῆς Βερολινίου συνθήκης ὁρισθείσης πολεμικῆς ἀποζημιώσεως.

ΚΕΙΛ, 19 Σεπ. Ὁ αὐτοκράτωρ Γουλιέλμος ἀπηύθυνεν αὐτόγραφον ἐπιστολὴν τῷ ναυάρχῳ Στόσχ, ἐκφράζων τὴν ζωηρὰν αὐτοῦ εὐγνωμοσύνην διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ γερμανικοῦ ναυτικοῦ καὶ ἀπονέμων αὐτῷ τὸ παράσημον τοῦ Μέλανος Ἀετοῦ.

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΙΣ, 22 Σεπτ. Χθὲς ἐξεδόθη οὐκάζιον διατάσσον τὴν λῆψιν ἐκτάκτων μέτρων διὰ τὴν διατήρησιν τῆς δημοσίου ἀσφαλείας. Αἱ δέκα τῶν κυριωτέρων ἐπαρχιῶν τῆς Ῥωσσίας, ἐν αἷς συμπεριλαμβάνονται καὶ ἡ Πετρούπολις καὶ ἡ Μόσχα, ἐτέθησαν εἰς ἧττον αὐστηρὰν κατάστασιν πολιορκίας.

Havas.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΕΚ ΤΟΥΡΚΙΑΣ

Ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἰδιαίτερος ἀνταποκριτής μας ἐπιστέλλει ἡμῖν ἀπὸ 11 Σεπτεμβρίου.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΕΟΡΤΗ ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

Ὁ Ἑλληνικὸς Σύλλογος «Ἑρμῆς» τὸ εὔελπι τοῦτο τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἵδρυμα τοῦ ὁποίου τὰς ἐν Μακεδονίᾳ ἐνεργείας πολλάκις ἐδόθη ἀφορμὴ καὶ εἰς τὰς «Νέας Ἰδέας» καὶ εἰς τὴν ἐπίλοιπον Ἑλληνικὴν δημοσιογραφίαν τήν τε ἐνταῦθα καὶ ἀλλαχοῦ ἐκτενῆ νὰ ποιήσηται λόγον, ἐτέλεσε τὴν παρελθοῦσαν κυριακὴν 6 Σεπτεμβρίου τὴν ἐπέτειον αὐτοῦ ἑορτήν. Ἡ εὐρεῖα αἴθουσα τοῦ Συλλόγου ἦτο ἤδη πλήρης ἐξ ἑκατέρων τῶν φύλων τῆς καλλιτέρας τοῦ Πέραν κοινωνίας, ὅτε ὁ πρόεδρος τοῦ Συλλόγου ἐκήρυξε τὴν ἔναρξιν τῆς συνεδριάσεως ἀναγιγνώσκων ἔνθερμον ἐπιστολὴν τοῦ ἐπιτίμου προέδρου κ. Ὀδ. Ἰαλέμου εὐχομένου τὰ βέλτιστα τῷ Συλλόγῳ καὶ ἐκφράζοντος τὸν μεγάλην αὐτοῦ λύπην διότι ἕνεκα τῆς ἀναχωρήσεώς του ἀδυνατεῖ νὰ παρευρεθῇ εἰς τὴν ἑορτήν. Ὁ προεδρικὸς λόγος τοῦ κ. Ν. Τρωϊάνου καὶ ὁ τοῦ τῆς Συντακτικῆς καὶ Ἐκπαιδευτικῆς ἐπιτροπῆς κ. Α. Στεφοπούλου, κατέδειξαν ὅτι ἡ κοινωνία καὶ τὸ ἔθνος ἔδει ν' ἀναμένῃ ἀπὸ τὸν «Ἑρμῆν.» Σαφεῖς καὶ εὔγλωττοι ἀμφότεροι ἐπὶ ὥραν ἐγένοντο κύριοι τῆς προσοχῆς τοῦ ἀκροατηρίου καταδεικνύοντες ἐναργῶς καὶ διὰ πραγμάτων πῶς ὁ «Ἑρμῆς» ἐπολιτεύθη κατὰ τὰς κρισίμους περιστάσεις ἃς διῆλθεν ἡ πατρίς, τί ἔπραξεν ἐν Μακεδονίᾳ, τί ἐν Κωνσταντινουπόλει, τίνων ἕνεκα λόγων ἡ τουρκικὴ κυβέρνησις ἔπαυσε τὴν ἔκδοσιν τοῦ περιοδικοῦ καὶ ἐθεώρησε τὸ σωματεῖον ὑπόδικον. Ἐπὶ τῶν ζητημάτων τούτων ἀδυνατοῦμεν νὰ ἐκτανθῶμεν πλειότερον καί τοι μεγάλως ἐπιθυμοῦμεν νὰ διαφωτίσωμεν τὸ Ἀθηναϊκὸν δημόσιον λ ε π τ ο μ ε ρ ῶ ς περὶ τῶν ἐνεργειῶν τοῦ Συλλόγου τούτου. Θὰ ἔλθῃ ὅμως καὶ ἡ ἐποχὴ καθ' ἣν θ' ἀναλάβῃ τὸν κάλαμον ὁ ἱστοριογράφος καὶ τότε, τότε σωματεῖα καὶ ἄτομα θέλουσι καταλάβει τὴν προσήκουσαν θέσιν. Ἐν τῇ ῥύμῃ τοῦ λόγου ὁ κ. πρόεδρος ἀνήγγειλε τῷ Συλλόγῳ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ κ. Ὀδ. Ἰαλέμου, τοῦ ἀκαμάτως ἐργαζομένου ὑπὲρ τοῦ «Ἑρμοῦ, διὸ καὶ ἐπιτίμου προέδρου, ἐξέφρασε τὴν μεγάλην λύπην τῶν μελῶν τοῦ «Ἑρμοῦ, καὶ τέλος ἐν τῷ μέσῳ γενικῶν χειροκροτημάτων ἀνεκοίνωσεν ὅτι ὁ Σύλλογος εὐγνωμόνως φερόμενος κατὰ τὴν ὑστάτην στιγμὴν προσέφερε τῷ κ. Ὀδ. Ἰαλέμῳ, πολυτελὲς λεύκωμα ἐν ᾧ ἀνομολογοῦνται πανθ' ὅσα ὁ Ἑρμῆς» τῷ Ἰαλέμῳ ὀφείλει. Μετὰ ταῦτα ἀνῆλθε τὸ βῆμα ὁ κ. Σ. Βουτυρᾶς, ὁ καὶ τοῦ «Νεολόγου» ἀρχισυντάκτης, ὅστις δι' ἐμβριθοῦς καὶ πάνυ εὐγλώττου ἀγορεύσεως κατέδειξεν εἰς τὸ πολυπληθὲς ἀκροατήριον τὰ καθήκοντα τῶν Ἑλλήνων καὶ τοῦ πῶς δέον πολιτεύεσθαι ἀπέναντι τῶν ἐπαπειλούντων τὸν Ἑλληνισμὸν κινδύνων. Ἐν τῷ μέσῳ ῥαγδαίων χειροκροτημάτων κατῆλθεν ὁ κ. Σ. Βουτυρᾶς καὶ μετὰ προσφώνησιν τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Α. Θ. Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου διελύθη ἡ συνεδρίασις, τῶν πάντων ἀποκομιζόντων τὰς εὐαρεστοτέρας τῶν ἐντυπώσεων.

ΤΑ ΜΕΤΕΩΡΑ.

(Ἀποσπῶμεν ἐκ τοῦ «Νεολόγου» Κων)πόλεως τὴν κάτωθι ὡραίαν περιγραφὴν τῆς ἀναβάσεως τῶν Μετεώρων, ὀφειλομένην εἰς τὸν γλαφυρὸν κάλαμον τοῦ παρακολουθοῦντος τὸν στρατὸν τῆς κατοχῆς ἰδιαιτέρου αὐτοῦ ἀνταποκριτοῦ κ. Σπυρ. Παγανέλη).

Ὑπεράνω τῆς Καλαμπάκας ὑψοῦνται εἰς καταπληκτικὸν ὕψος οἱ ἀπότομοι καὶ κάθετοι βράχοι τῶν Μετεώρων, ὧν ἡ φήμη ὅσον καὶ ἂν ἡ μεγάλη, πάλιν δὲν φθάνει τὴν ἐντύπωσιν, ἣν ἐμποιεῖ ἡ ἐπὶ τοῦ τόπου θεωρία των. Καταπληκτικώτατοι ὄγκοι, πολύμορφοι, ἰδιόμορφοι, ἰδιοτροπώτατοι, φαιοί, ἐξ ἄμμου συντεθειμένοι καὶ πολυσχιδεῖς ἐνιαχοῦ, προβάλλουσιν ἀποτόμως ἀπὸ τῶν κόλπων πεδιάδος, παρ' ᾗ ἄρχεται ἡ πρώτη ὑπώρεια τῶν Χασίων, ἅτινα δὲν δύναταί τις νὰ εἴπῃ, ὅτι συνέχονται μετὰ τῶν Μετεώρων. Ἐπιβάλλουσαι καὶ πρωτοφανεῖς γεωλογικαὶ ἐμφανίσεις φαίνονται ἐξ ὑπογείων κλονισμῶν μορφωθεῖσαι καὶ ἐνύδρου συστάσεως, διότι ὅπου οἱ ἀμμόλιθοι δὲν εἶναι γυμνοί, φύεται εἶδος λειχῆνος, καὶ βρύου ὁμοιοτάτου τῷ καλύπτοντι τοὺς ἐν τῇ θαλάσσῃ βράχους. Τὰ Μετέωρα εἶναι ἐκ τῶν σπανίων ἀντικειμένων, ἅτινα διαφεύγουσι πᾶσαν περιγραφὴν καὶ πᾶσαν πόρρωθεν ἀντίληψιν. Εἰσὶν ἐκ τῶν θαυμασίων τοῦ Θεοῦ, τῶν ἀνακαλούντων τὴν δύναμιν αὐτοῦ, καὶ ἐμπιπλώντων φόβου, θαυμασμοῦ καὶ ἐκπλήξεως καὶ τὸν ἀτρομώτερον τῶν θνητῶν. Εἰς τὸν Χριστιανὸν ἀνακαλεῖ τῶν Μετεώρων ἡ ἐμφάνισις, τὸν Διάβολον καὶ τὰ μυθολογούμενα ἔργα του. Εἰς τὸν ἐθνικὸν τοὺς ἀγῶνας τῶν Τιτάνων καὶ τοὺς Γίγαντας. Εἰς τὸν φυσικὸν καὶ τῆς ἐπιστήμης τὸν λάτριν, τὸν πρωτογενῆ κόσμον, τὴν βαθμιαίαν ἀνάδυσιν τοῦ ἐδάφους ἀπὸ τοῦ ὕδατος, τὴν ψύξιν τῆς ἐπιφανείας καὶ τὰς ἀνατροπάς της, ὅτε τὸ κέντρον τῆς γῆς καὶ ἡ γῆ συγκλονίζεται ὑπὸ τῶν ἀερίων, εἰς δὲ τὸν ἁπλοῦν καὶ ἀπαίδευτον τὰ ἔργα τοῦ ὀ ξ α π ο δ ῶ. Ἀδύνατον εἶναι νὰ μὴ φρίξῃ τις θεωρῶν τὰ Μετέωρα. Εἶναι πελώριοι σταλακτῖται μελανοί, αἰρόμενοι εἰς ὕψος καταπληκτικόν, καὶ ἀτίθασσοι δαίμονες, οὓς ὅμως ἐδάμασε καὶ ὑπέταξεν ἡ θρησκεία καὶ τῶν ὁμολογητῶν της ἡ ἐγκαρτέρησις καὶ ἡ ἐπιμονή.

Ἡ ὅλη ἔκτασις, ἡ περιλαμβάνουσα τὴν περιεργοτάτην συλλογὴν τῶν φυσικῶν τούτων θαυμάτων, δὲν ὑπερβαίνει ἐν περιμέτρῳ τὰς δύο ὥρας. Ἀφετηρία ἐκκινήσεως πρὸς σπουδὴν εἶναι συνήθως ἡ κώμη τῆς Καλαμπάκας, παρὰ τὴν βάσιν δύο γιγαντιαίων τοιούτων ὄγκων ἐκτεινομένη, τῆς «Ἀγιᾶς» καὶ τῆς «Προσκυνήσεως τῆς τιμίας ἁλύσεως τοῦ Πέτρου». Ἡ «Ἀγιᾶ» εἶναι ὁ ὑψηλότατος μονόλιθος τῶν Μετεώρων, ὑψηλότερος καὶ τῆς «ὑψηλοτέρας» καταπληκτικοῦ γρα-

7 =ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ "ΝΕΩΝ ΙΔΕΩΝ"= 7

VICTOR HUGO

ΟΙ ΑΘΛΙΟΙ

Μετάφρασις ἐπιδιωρθωμένη
Ι. ΙΣΙΔΩΡΙΔΟΥ ΣΚΥΛΙΣΣΗ.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ — ΦΑΝΤΙΝΑ
ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ — ΔΙΚΑΙΟΣ

— Διατί ὄχι, ἀπεκρίθη ὁ ἐπίσκοπος. Καθὼς ἐμπορεῖ ἕκαστος νὰ τρώγῃ, νὰ πίνῃ καὶ νὰ κοιμᾶται, ἐμπορεῖ νὰ ἔχῃ καὶ τὴν φιλοσοφίαν του. Ἡ εὐγενία σας μάλιστα, ὅστις ἔχετε καὶ ἐκ πορφύρας τὴν κλίνην.

— Ὄχι, ὄχι, ἂς ἀφήσωμεν αὐτά, ὑπέλαβεν ὁ γερουσιαστής· θέλω νὰ ὁμιλήσωμεν ὡσὰν καλὰ παιδιά.

— Καὶ ὡσὰν καλοὶ διάβολοι, ἂν θέλετε, εἶπεν ὁ ἐπίσκοπος.

— Ἐν πρώτοις λοιπόν, ἤρξατο λέγων ὁ γερουσιαστής, ὁμολογητέον ὅτι ὁ Πίρων, (1) ὁ Ὀββέσιος, (2) δὲν εἶναι ἄνθρωποι ἀνάξιοι λόγου. Ἔχω εἰς τὴν βιβλιοθήκην μου ὅλους μου τοὺς φιλοσόφους περιχρύσους.

— Ὡς εἶσθε καὶ ἡ εὐγενία σας, κύριε κόμη, εἶπε διακόψας ὁ ἐπίσκοπος.

Ὁ γερουσιαστὴς ἐξηκολούθησε.

— Ἐγὼ μισῶ τὸν Διδερότον· εἶνε ἕνας ἰδεολόγος, ἕνας φωνασκός, ἕνας ἐπαναστάτης, πιστεύων εἰς Θεὸν κατὰ βάθος, καὶ μᾶλλον θρῆσκος παρ' ὅσον ὁ Βολταῖρος. Ἐγὼ φρονῶ ὅτι ὁ Πατὴρ ὁ ἄναρχος, αὐτὸς ὁ ἄλλως λεγόμενος Ἰεχωβᾶ, εἶνε μία ἁπλῆ εἰκασία, ἥτις ἄλλο δὲν κάμνει εἰς τοὺς ζητοῦντας νὰ τὴν ἐξερευνήσωσιν, εἰμὴ νὰ ξηραίνῃ τὸ σῶμά των καὶ νὰ σκοτίζῃ τὸν νοῦν των. Ἐρρέτω αὐτὸ τὸ μέγα Πᾶν, λεγόμενον, παρεμποδίζον με εἰς ὅ,τι βούλομαι. Θέλω τὸ Μηδέν, τὸ ὁποῖον μὲ παραιτεῖ ἥσυχον! Μεταξύ μας καθὼς ὁμιλοῦμεν, εἴτε διὰ νὰ κενώσω τὴν πεῖράν μου, εἴτε καὶ διὰ νὰ ἐξομολογηθῶ εἰς τὸν πνευματικόν μου πατέρα καὶ ποιμένα, σᾶς ὁμολογῶ ὅτι ἔχω τὴν κρίσιν ἀρκετὰ ὀρθήν. Ἐγὼ δὲν εἶμαι τρελὸς διὰ τὸν Ἰησοῦν σας, τὸν κηρύττοντα ὅπου ἂν εὑρεθῇ τὴν αὐταπάρνησιν καὶ τὴν θυσίαν. Αὐτὰ εἶνε συμβουλαὶ φιλαργύρου πρὸς ψωμοζήτας. Αὐταπάρνησιν; καὶ διατί, παρακαλῶ; Θυσίαν· ἀλλὰ πρὸς τί; Ἐγὼ δὲν βλέπω ποῖος λύκος θυσιάζεται διὰ τὸ καλὸν ἄλλου λύκου. Ἂς μένωμεν λοιπὸν ἐντὸς τῆς φύσεως. Διατελοῦμεν εἰς τὴν ἀνωτάτην βαθμίδα· ἂς ἔχωμεν καὶ σύμπαρεδρον τὴν ἀνωτέραν φιλοσοφίαν. Τί χρησιμεύει νὰ ἦσαι ὑψηλά, καὶ νὰ μὴ βλέπῃς μακρότερα τῶν ὅσοι μένουν χαμηλά; Φαιδρὰν ζωήν! Ἡ ζωὴ εἶναι τὸ πᾶν. Ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἔχει ἓν ἄλλο μέλλον, ἐπάνω, ἢ κάτω, ἢ δὲν εἰξεύρω πού, ἀπ' αὐτὰ ἐγὼ δὲν πιστεύω οὔτε ἰῶτα. Ἀλλὰ μὲ διδάσκουν θυσίαν, μὲ νουθετοῦν αὐταπάρνησιν, νὰ προσέχω εἰς ὅ,τι ἂν κάμνω, νὰ σκοτίζω τὸν νοῦν μου περὶ καλοῦ καὶ κακοῦ, περὶ δικαίου καὶ ἀδίκου. Πολὺ καλά. Καὶ διατί; διότι μέλλω νὰ δώσω λόγον τῶν πράξεών μου. Πότε; Μετὰ θάνατον. Ὡραῖα ὀνειροπολήματα! Μετὰ θάνατον ἂς μὲ πιάσῃ ὅποιος ἐμπορεῖ. Βάλε μίαν σκιὰν νὰ πιάσῃ μὲ τὸ χέρι της μίαν φοῦκταν χώματος. Δεσπότη μου τὴν ἀλήθειαν, νὰ λέγωμεν, ἡμεῖς οἵτινες εἴμεθα μεμυημένοι, οἵτινες ἀνεσηκώσαμεν τὸ ποδόγυρον τῆς Ἴσιδος· οὔτε καλὸν ὑπάρχει, οὔτε κακόν· ὑπάρχει βλάστησις. Βλαστάνομεν ὡς τὰ φυτὰ καὶ ἡμεῖς. Τὸ πραγματικὸν νὰ ζητοῦμεν. Σκάψε, καλὰ σκάψε, νὰ ἴδωμεν εἰς τὸ βάθος, νὰ τὴν εὕρωμεν αὐτὴν τὴν ἀλήθειαν, νὰ τὴν ξεχώσωμεν ἐκ τῆς γῆς, καὶ νὰ τὴν καταλάβωμεν. Τότε θὰ ἴδῃς τὰς ἐξ αὐτῆς ἀπολαύσεις. Θὰ ἴδῃς πόσην ἰσχὺν θὰ αἰσθανθῇς εἰς τὸν ἑαυτόν σου, καὶ πῶς θὰ γελᾷς! Ἐγώ, μὲ βλέπετε; εἶμαι τετραγωνικὸς ἀπὸ τῆς βάσεως. Δεσπότη μου, δεσπότη μου, ἡ ἀθανασία τοῦ ἀνθρώπου εἶναι κολοκύνθια. Εἶδες ἐκεῖ ὡραίαν ὑπόσχεσιν, ἣν εἶχε λάβει ὁ Ἀδάμ! Ὁ ἄνθρωπος εἶνε ψυχή, θὰ γίνῃ ἄγγελος, θὰ φυτρώσουν εἰς τὰς ὠμοπλάτας του πτέρυγες γλαυκαί. Σᾶς παρακαλῶ, δὲν εἶναι νομίζω ὁ Τερτυλλιανὸς ὅστις εἶπεν, ὅτι οἱ μάκαρες θὰ μεταβαίνουν ἀπὸ ἀστέρος εἰς ἀστέρα; Ἔστω. Θὰ γίνωμεν αἱ ἀκρίδες τῶν ἄστρων. Καὶ ἔπειτα θὰ ἰδοῦμεν τὸν Θεόν. Τά, τα, τά! Ἤγουν αὐτὰ ὅλα δὲν τὰ ανακηρύττω διὰ τοῦ Μ η ν ύ τ ο ρ ο ς, ἐννοεῖται. Εἶνε πράγματα τὰ ὁποῖα ψιθυρίζονται μόνον μεταξὺ φίλων. Ἀλλὰ τὸ βέβαιον εἶνε ὅτι, τὸ νὰ θυσιάζῃ τις τὴν γῆν διὰ τὸν παράδεισον, εἶνε τὸ αὐτὸ ὡς νὰ ἐξαπολύῃ τὸ θήραμα, διὰ νὰ κυνηγήσῃ μίαν σκιάν. Ἐγὼ εἶμαι μηδέν. Ὀνομάζομαι ὁ κύριος κόμης Μηδέν, γερουσιαστής. Ἤμην πρὶν γεννηθῶ; Ὄχι. Θὰ εἶμαι ἀφοῦ ἀποθάνω; Ὄχι. Τί εἶμαι; ὀλίγη κόνις ὠργανωμένη. Τί πρέπει νὰ πράττω εἰς αὐτὴν τὴν γῆν; ἡ ἐκλογὴ ἀπόκειται εἰς ἐμέ. Νὰ ἀλγῶ ἢ νὰ ἡδύνωμαι. Ποῦ θὰ μὲ φέρῃ τὸ ἄλγος; εἰς τὸ μηδέν. Ἀλλὰ θ' ἀπέλθω μὲ τὸ ἄλγος. Ποῦ θὰ μὲ φέρῃ ἡ ἡδονή; εἰς τὸ μηδέν. Ἀλλὰ θ' ἀπέλθω μὲ τὴν ἡδονήν. Ἡ ἐκλογή μου ἔγινε. Ἓν ἐκ τῶν δύο πρέπει νὰ ἦναί τις· ἢ τρώγων ἢ τρωγόμενος. Ἐγώ, νὰ σὲ εἰπῶ, δεσπότη μου, τρώγω. Κάλλιον νὰ ἦναι κανεὶς τ' ὀδόντι, παρὰ τὸ χόρτον. Αὐτό ἐστιν ἡ σοφία μου. Τὸ μετὰ ταῦτα, ὕπαγε καθὼς σὲ ὠθῶ· ὁ νεκροθάπτης, καὶ δι' ἡμᾶς τοὺς μεγάλους τὸ Πάνθεον, καὶ ὅλα καταρρέουσιν εἰς ἕνα λάκκον. Τέλος. Τετέλεσται. Ἐνθάδε κεῖται. Ἐξεμπέρδευσεν ὅλος ὁ λογαριασμός. Ὄχι, κάθηνται καὶ μοῦ παριστοῦν τὸν θάνατον ὡς νὰ ἦτο λειποθυμία. Ὁ θάνατος εἶνε θάνατος, πίστευσε εἰς τοὺς λόγους μου. Ὅτι ἔπειτα ὑπάρχει ἐκεῖ εἰς τὸ βάθος κάποιος, ἔχων τί νὰ μὲ εἴπῃ, αὐτὰ εἶνε κωμῳδία. Ἐπινοήσεις γραϊδίων. Ὁ Παπούλας διὰ τὰ παιδιά, ὁ Ἰεχωβᾶ διὰ τοὺς ἄνδρας. Αἴ, δεσπότη μου! ἡ αὔριον ἡμῶν εἶναι ἡ νύξ. Ὄπισθεν τοῦ τάφου, ἄλλο δὲν ὑπάρχει ἢ μηδέν, καὶ ἄλλο μηδέν, καὶ ἄπειρα μηδέν, ὅλα ἴσα. Ὑπῆρξες εἰς τὴν ζωήν σου Σαρδανάπαλος, ὑπῆρξες ἅγιος Ἀντώνιος, ἓν καὶ τὸ αὐτὸ μηδέν. Ἰδοὺ ἡ ἀλήθεια. Ἰδὲ λοιπὸν νὰ ζῇς ὑπὲρ τοὺς πάντας καὶ ὑπὲρ τὰ πάντα. Ποίει χρῆσιν τοῦ ἐγώ σου ἐνόσῳ τὸ ἔχεις καὶ τὸ κρατεῖς. Εἰλικρινῶς σὲ λέγω, δε-

1) Piron Γάλλος οὗτος ποιητὴς ἀκόλαστος ἀποθανὼν ἔτει 1773. —(2) Hobbes, Ἄγγλος συγγραφεύς, γράψας π ε ρ ὶ ἀ ν θ ρ ω π ί ν η ς φ ύ σ ε ω ς, διὸ καὶ κατεδιώχθη· ἀπεβίωσε δὲ τῷ 1679.

νίτου αἰρομένου εἰς ὕψος μέγα ἐγγὺς τῆς μονῆς Βαρλαὰμ καὶ νοτίως αὐτῆς.

Ἐκ τῶν πρώην 24 μονῶν, αἵτινες ἐκρέμαντο ἀπὸ τῶν κορυφῶν τῶν Μετεώρων, 7 μόνον σώζονται σήμερον. Τὸ «Μετέωρον», τιμώμενον ἐπ' ὀνόματι τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος, τὸ «Βαρλαὰμ», ἐπ' ὀνόματι τῶν Ἁγίων Πάντων καὶ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, ἡ «Ρωσάνη», ἐπ' ὀνόματι τῆς Μεταμορφώσεως καὶ τῆς Ἁγίας Βαρβάρας, ἡ «Ἁγία Μονὴ», ἐπ' ὀνόματι τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς, ὁ «Ἅγιος Νικόλαος», ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ τοῦ ἐπισκόπου Μύρων, «Ἁγία Τριὰς», ἐπ' ὀνόματι τῆς Ἁγίας Τριάδος καὶ τοῦ ἁγίου Τρύφωνος, καὶ ὁ «Ἅγιος Στέφανος», ἐπ' ὀνόματι τοῦ πρωτομάρτυρος τῆς χριστιανωσύνης καὶ τοῦ ἁγίου Χαραλάμπους. Ἐκ τῶν μονῶν τούτων αἱ δύο πρῶται καὶ ἡ τελευταία εἰσὶ Σταυροπήγια, ὑπαγόμεναι κατ' εὐθεῖαν εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῆς Μ. Ἐκκλησίας, αἱ δ' ἄλλαι εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ ἐπισκόπου Σταγῶν, ἤτοι τῆς Καλαμπάκας. Ἡ εἰς τὸ «Μετέωρον» καὶ τὸ «Βαρλαὰμ» ἄνοδος δὲν ἐπιτρέπεται διὰ τὰς γυναῖκας.

Ὅταν ὑπὸ τὰς μεσημβρινὰς ἀκτῖνας τοῦ ἡλίου ἐκίνητα μετὰ τοῦ ἱερέως ὁδηγοῦ μου, ὅπως ἐπισκεφθῶ τὴν περιοχὴν καὶ τὰς μονὰς, δὲν ἐφανταζόμην ποτὲ ὅτι ἔμελλον νὰ ἴδω ὅσα ἀνεξίτηλα πλέον θὰ παραμείνωσιν εἰς τὴν μνήμην μου. Ἡ πέριξ φύσις τῶν Μετεώρων, θάλλουσα ὅλη καὶ εὔθυμος, ἀναδεικνύει ζοφερωτέραν τὴν καταπληκτικὴν μεγαλοπρέπειαν τῶν μονολίθων τούτων, οἵτινες φυόμενοι ἐν μέσῳ πετρώδους καὶ ὀξέος ἐδάφους, οὐδὲν βλαστήσεως ἴχνος παρουσιάζουσιν, οὐδὲν σημεῖον ζωῆς ἄλλης. Ἱέρακες καὶ γῦπες ἱπτάμενοι κατὰ τὰς πλευρὰς καὶ τὰς κορυφὰς τῶν βράχων, καταπτοοῦσι τὰ ὀλίγα πτηνὰ, ἅτινα ἔντρομα καταλείπουσι τὴν πένθιμον πεδιάδα, ἐν ᾗ ἐπιβάλλοντα μυστήρια φαίνονται τελεσθέντα, καὶ ἔνθα τὰ ἴχνη ἀγῶνος δεινοῦ καὶ προφανῶς ὑπερφυσικοῦ, ἀπαντῶνται ἀνὰ πᾶν βῆμα τοῦ περιπλανηθέντος ὁδοιπόρου, ἱσταμένου περιδεῶς καὶ ἀτενίζοντος πρὸς τὰ ἄνω τοὺς καθέτους βράχους, ἐνῷ οἱ πόδες του κλονοῦνται καὶ ὁ νοῦς του ἰλιγγιᾷ, ἀδυνατῶν ν' ἀνθέξῃ εἰς τὴν ἐντύπωσιν.

Πῶς ἐμορφώθησαν, καὶ τίνι τρόπῳ, οἱ βράχοι οὗτοι, ἡ ἐπιστήμη μόνη δύναται ἐπακριβῶς νὰ ὁρίσῃ. Τοὺς βλέπει τις ὑπερκειμένους, ἐνῷ βαδίζει ἔντρομος ἀνὰ μέσων ἀνηλίων χαραδρῶν, καὶ ταχύνει τὸ βῆμά του, σπεύδων νὰ σωθῇ ἀπὸ τῆς πτώσεώς των, ἣν ὑπολαμβάνει ἐπικειμένην. Πολλάκις ᾐσθάνθην λυόμενα τὰ γόνατά μου, ὅτε ἀναρριχώμενος μετὰ κόπου εἰς τὸ ἄναντες τῆς ἀβάτου, ἔστρεφον τυχαίως τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ βλέπων ἐμαυτὸν κυκλούμενον ἀπὸ τῶν γιγαντιαίων μονολίθων, ἀγνοοῦντα πόθεν ἦλθον, καὶ ἀδυνατοῦντα νὰ μαντεύσω ποῦ πορεύομαι. Δὲν εἶναι μόνον τὸ κάθετον ὕψος των ἐκπληκτικὸν, ἀλλὰ καὶ τὸ σχῆμά των, καὶ τὸ χρῶμά των, καὶ ὁ καθόλου σύνδεσμός των, καὶ ἡ μορφή. Ποῦ προέχοντες, ποῦ ἀφιστάμενοι, ἄλλοτε κλίνοντες, καὶ πάντοτε ἰδιοτρόπως ἐκτεινόμενοι εἰς τὸ ὕψος, οἱ βράχοι τῶν Μετεώρων εἶναι φαινόμενον, συμπλέκον τὸ μεγαλεῖον μετὰ τοῦ φοβεροῦ, εἰς τὴν θέαν τοῦ ὁποίου ἰσοπεδοῦται καὶ τοῦ ἀπαιδεύτου καὶ τοῦ ἐπιστήμονος ἡ κεφαλή.

Ἐπὶ τῆς ἀβάτου κορυφῆς πολλῶν τῶν μονολίθων τούτων ζηλωταὶ τῆς πίστεως καλόγηροι καὶ τοῦ κόσμου περιφρονηταὶ ἤγειρον πρὸ αἰώνων μονὰς, ὧν τινες κατέσχον ἐπίσημον θέσιν ἐν τοῖς μοναχικοῖς χρονικοῖς. Τὴν ὁρμὴν τῆς πίστεως, καὶ τὴν καρτερίαν τῆς ἀποφάσεως τῶν μοναχῶν τούτων ἀναλογιζόμενος, ἔφθασα εἰς τὸν στενὸν λαιμὸν, ὃν σχηματίζει ὁ λίθος ἐφ' οὗ ἐγείρεται τὸ Βαρλαὰμ, ἀφ' ἑνὸς, καὶ δύο κολοσσοὶ ἀφ' ἑτέρου, ὧν ὁ ἕτερος καλεῖται ἡ «ὑψηλοτέρα». Ὁποίας ἐντυπώσεις γεννᾷ ἡ θέα τῶν γρανιτῶν ἐπὶ τῆς ἄκρας τῶν ὁποίων βλέπει τις τοὺς τοίχους πενιχρᾶς μονῆς, καὶ τρέχει ταχέως φοβούμενος μήτοι κυλίσωσιν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς του οἱ μόλις συγκρατούμενοι λίθοι; Ἐπὶ τοῦ χείλους τῆς ἀβύσσου ἀκριβῶς ἔκτισαν οἱ μοναχοὶ ἐκεῖνοι τὰ ἐρημητήριά των, καὶ ὁ ἐντεῦθεν διαβάτης, στρέφων τὴν κεφαλὴν, καὶ θεωρῶν μόλις διακρινόμενον ἐπὶ τοῦ παραθύρου καὶ τοῦ βράχου τὸν καλόγηρον, σταυροκοπεῖται καὶ νεύει ταχέως πρὸς τὰ κάτω τοὺς ὀφθαλμοὺς, ἀναμένων ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν ν' ἀκούσῃ τὴν φωνὴν τοῦ ὀλισθήσαντος καὶ ἴδῃ τὸ σῶμά του συντετριμμένον καὶ ἀσπαῖρον ἐπὶ τοῦ ἐδάφους.

Ἤδη κάθιδρως καὶ ἀσθμαίνων ὅλως, προσήγγισα τὰ Μετέωρα, ἐφ' οὗ σκοπὸν ἔχον ν' ἀνέλθω, καίτοι ὁ μυστικὸς φόβος ὅστις μ' ἐταλάνιζε καθ' ὁδὸν, ηὐξήθη μεγάλως, ἀφ' ὅτου εἶδον τὰς μονὰς καὶ ἔγνων τοῦ τρόπου τῆς ἀναβάσεως. Οἱ ἐθισθέντες μοναχοὶ γελῶσιν εἰς τὴν θέαν τῆς ἀπειρίας τοῦ ξένου καὶ τῶν δισταγμῶν, οἵτινες ἀδύνατον εἶναι νὰ μὴ ἀναστείλωσι τὸ πνεῦμα καὶ τοῦ μᾶλλον παραβόλου· διότι ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι ὁ ἀνερχόμενος διὰ τῆς ξυλίνης ἐξωτερικῆς κλίμακος, ἥτις σείεται ὁλόκληρος ἐκ τῆς κινήσεως τῆς ἀναβάσεως, καὶ ὁ διὰ τοῦ δικτυωτοῦ, παίζει κατὰ γράμμα τὴν ζωήν του του, ὑποκείμενος εἰς τὴν συνέπειαν πιθανωτάτης ῥήξεως, ἣν ἀγνοῶ τίνος ἕνεκεν οἱ καλόγηροι φρονοῦσιν ἀδύνατον.

Ὅτε ἔφθασα εἰν τὴν βορείαν πλευρὰν τοῦ Μετεώρου ἀφ' ἧς, καθὸ χαμηλοτέρας γίνεται ἡ ἀνάβασις, ἔστην καὶ ἀνεμέτρων τὸ θάρρος καὶ τὴν ἀπόφασίν μου. Τὸ ὕψος ἀπὸ τῆς ἐπιφανείας ἄχρις τοῦ ξυλίνου παραπήγματος, ὅπόθεν σύρουσι τὸν ἀναβάτην, ἀνέρχεται περὶ τὰς 30 ὀργυιάς. Σχοινία τινὰ μετρίου πάχους ἐκρέμαντο ἄχρις τοῦ μέσου· ἤμην μόνος μετὰ τοῦ ἱερέως, ὅστις καθεσθεὶς παρά τινα βράχον καὶ στρέψας πρὸς τ' ἄνω τὴν κεφαλὴν, ἤρξατο φωνάζων ἰσχυρῶς. «Ἀΐ, Βενιαμὶν, Παρθένιε! ρίξτε τὸ σχοινὶ ν' ἀναβῇ ὁ κύριος». Ἐπεθύμουν καὶ δὲν ἐπεθύμουν ν' ἀκούσῃ ὁ Βενιαμὶν καὶ ὁ Παρθένιος· ἐν ἐμοὶ ἐτελεῖτο ἰσχυρὰ πάλη, τῆς ἐντροπῆς, ἡνωμένης μετ' ἀκαταμαχήτου περιεργείας, καὶ τινος φόβου, εὐλόγου ἄλλως, καὶ ὃν τινα οὐδεὶς δύναται νὰ καταδικάσῃ, ἐὰν ἦναι δίκαιος. Ἐνῷ ἱστάμην ἀμφιρρέπων καὶ ἀναμετρῶν τὸ ὕψος καὶ τοὺς κινδύνους του, κεφαλὴ μόλις ὁρατὴ ἐπεφάνη ἄνωθεν, καὶ φωνὴ ἀπὸ τοῦ παραπήγματος μᾶς ἠρώτησε τί θέλομεν. «Ἔ! καλημέρα Παρθένιε, εἶπεν, ὁ ἱερεὺς, ἀπάνω εἶναι ὁ ἡγούμενος; — Ἀπάνω. — Ρίξτε τὸ σχοινὶ, ν' ἀναβῇ ὁ κύριος νὰ ἰδῇ τὸ μοναστῆρι». Ἡ κεφαλὴ ἠφανίσθη, καὶ μετὰ μικρὸν εἶδον δύο, τρεῖς κεφαλὰς ὧν ἡ ἑτέρα πωγωνοφόρος, ἐκτανθείσας ἄνωθεν καὶ θεωρούσας ἡμᾶς τοὺς ἐν τῇ γῇ, μετὰ περιεργείας. «Ρίξ' τὸ σχοινὶ γρήγορα, εἶπεν ὁ ὁδηγός μου, ἀΐ, νἄχῃς τὴν εὐχὴ τῆς Παναγίας». — «Τώρα, καρτέρεσε», καὶ μετ' ὀλίγον, ἀπὸ τοῦ μέσου ξυλίνου ἐξώστου, ἤρξατο ἐκτυλισσόμενον σχοινίον, ἐπὶ τῆς ἄκρας τοῦ ὁποίου ἔβλεπόν τι κινούμενον, χωρὶς νὰ δύναμαι νὰ διακρίνω καθαρῶς, τί ἦτο. Τὸ σχοινίον βραδέως κατερχόμενον προσήγγιζεν ἤδη πρὸς ἡμᾶς καὶ μετ' ὀλίγον ἔπεσεν εἰς τοὺς πόδας μας, ἁπλῶσαν κατὰ γῆς δικτυωτὸν πλέγμα ἐντὸς τοῦ ὁποίου καθήμενοι οἱ ἀναβάται, ἀνέλκονται εἰς τὰ ὕψη τῶν μετεώρων, χωρὶς νὰ προσφεύγωσι εἰς τοῦ Ἰκάρου τὴν τέχνην, οὐδ' εἰς τὰς ὑπηρεσίας τῶν ἀεροστάτων, οὐδ' εἰς τῶν ποδῶν των τὴν χρῆσιν, ἢ τῶν ὑποζυγίων.

Ὁ ἱερεὺς βλέπων με περιέργως ἀτενίζοντα καὶ ψηλαφοῦντα τὸ δικτυωτὸν, μ' ἐνεθάρρυνε, λέγων μοι ὅτι οὐδεὶς ποτε ἐκρημνίσθη ἀπὸ τῆς μονῆς. Ἡ ἐνθάρρυνσις ἦτο λίαν ἄκαιρος, ἐγὼ δὲ καίπερ ἀποφασίσας πλέον ν' ἀνέλθω, δὲν ἐθεώρησα ἄσκοπον νὰ ἐξετάσω τὸ σχοινίον ἐφ' οὗ ἔμελλον ν' ἀναρτήσω τὴν ζωήν μου. Ἦτο χονδρὸν τὸ καλώδιον καὶ ἐφαίνετο ἀσφαλές· εἰς τὴν ἄκραν κρέμαται σιδηρᾶ ἁρπάγη ἱκανοῦ πάχους, ἀφ' ἧς ἀναρτᾶται τὸ δικτυωτὸν, ἐν ᾧ δίκην ἰχθύος ἢ ἀγρίου θηρίου κάθηται ὀκλαδὸν ὁ ἄνθρωπος. Ἄνωθεν εὑρίσκεται βαροῦλκον ἀσφαλὲς, προσόμοιον τῷ ἐ ρ γ ά τ ῃ τῶν πλοίων, ὅπερ στρέφοντες διὰ ξυλίνων μοχλῶν οἱ καλόγηροι, ἀνέλκουσι τὸ βάρος ἀπὸ τῆς γῆς. Εἰς τὸ μέσον τοῦ ἐξώστου ὑπάρχει ἡ τροχαλία ἐφ' ἧς συρόμενος ὁ κάλως στρέφεται πρὸς τὸ σῶμα τοῦ βαρούλκου. Πᾶσα περαιτέρω ἀναβολὴ μ' ἐφαίνετο πλέον γελοία, ἐφ' ᾧ καὶ καθήσας κατὰ μέσον τοῦ ἐξαπλωθέντος δικτυωτοῦ ἐτυλίχθην ἐπιμελῶς ὑπὸ τοῦ καλογήρου, ὅστις ἐμπήξας προσεκτικῶς τὰς ἄκρας εἰς τὴν ἁρπάγην, προτρέψας με νὰ διατελῶ ἄφοβος, καὶ ψιθυρίσας ὑπὲρ τὴν κεφαλήν μου βραχεῖαν προσευχὴν μ' ἐγκατέλειψε εἰς τὴν τύχην μου, λαβόμενος τῆς κλίμακος, ἐφ' ἧς ἀνεπήδα ὡς αἴγαγρος ἐπὶ τοῦ βράχου.

«Ἄϊντε Παρθένιε, τράβα» ἐφώνησε ὁ ἱερεὺς, ἐνῷ ἐχόρευεν ἡ κλίμαξ, καὶ αὐτὸς ἐπὶ τῆς κλίμακος. Μετὰ παρέλευσιν ὀλίγων δευτερολέπτων, ἅτινα ἐγὼ γνωρίζω πῶς διῆλθον, ᾐσθάνθην τὸ δίκτυον ἐντεινόμενον, καὶ τὸ σῶμά μου, ὑπεῖκον εἰς τὸν νόμον τῆς βαρύτητος, νὰ κατέρχηται πρὸς τὰ κάτω, ἐνῷ αἱ ἄκραι τοῦ δικτύου ὠρθοῦντο. Ἀμέσως ἐτανίσθη τὸ δικτυωτὸν, ὀξυνθὲν πρὸς τ' ἄνω καὶ πλατυνθὲν καθέτως, καὶ ἀπεχαιρέτισε τὴν γῆν μετὰ τῆς λείας του, ἥτις συσπειρωθεῖσα ἀνέστειλε καὶ τὴν ἀναπνοὴν, ἐκ φόβου μὴ προσθέσῃ εἰς τὸ βάρος. Μόλις εἶχον ἀνέλθει 5 μέτρα, τὸ δίκτυον ἤρξατο στρεφόμενον κυκλικῶς, εἰς τὰ 15 μέτρα ἐφέρετο μετά τινος ὁρμῆς δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ, ὡς ἡ κ ο ύ ν ι α τῶν κορασίων ἐν τοῖς παρθεναγωγείοις, διαγράφον τροχιὰν ἑνὸς μέτρου, διότι καθ' ὅσον ὑψούμην, ὁ ἄνεμος ἔπνεε δυνατότερος, καὶ συνεπῶς ἡ κίνησις τοῦ ἀνθρωπίνου τούτου ἐκκρεμοῦς ἦτο ἰσχυροτέρα. Ἔστρεφον περιδεῶς τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ βλέπων τὰς χαράδρας τῶν Μετεώρων χαινούσας ὑπὸ τοὺς πόδας μου, ἐλαμβανόμην ἀπελπιστικῶς τοῦ δικτύου, ὡς ἐὰν τὸ δίκτυον μόνον νὰ ἦτο δυνατὸν νὰ μὲ σώσῃ, ἐὰν δυστύχημά τι ἐπήρχετο εἰς τὸν κάλων, τὴν τροχαλίαν, τὴν ἁρπάγην ἢ ἄλλο τι τῆς συνθέτου ταύτης μηχανῆς. Μὲ εἶχον πλέον τῶν 30 μέτρων ἀνελκύσει, ὅτε πᾶσα κίνησις ἔπαυσεν, ἤκουσα τριγμὸν ὑπόκωφον καὶ ταὐτοχρόνως τὸ σχοινίον ἐχαμήλωσε κατὰ δύο δακτύλους. «Ἀ! μωρὲ, τί κάνεις διάολε», ἠκούσθη ἄνωθεν τῆς κεφαλῆς μου ἰσχυρὰ φωνὴ, ἀοράτως ἐξελθοῦσα ἀπὸ τοῦ μέσου τοῦ ἐξώστου. Τὸ σχοινίον ἤρξατο ἀνερχόμενον ἀμέσως καὶ ἐγὼ μετὰ τοῦ δικτυωτοῦ, ὅπερ ἐκινεῖτο ταχύτερον. Μαντεύει ἕκαστος τὴν ἀμηχανίαν μου. Ἤμην εἰς ὕψος, ἀφ' οὗ καὶ κώνωψ πί-

---

σπότη μου, ἔχω τὴν φιλοσοφίαν μου, καθὼς ἔχω καὶ τοὺς φιλοσόφους μου. Δὲν ἀφίνω ἐγὼ τὸν ἑαυτόν μου νὰ τὸν καταβαυκαλίζουν μὲ παραμύθια. Ἀλλ' ἐν τούτοις, εἶνε χρεία κάποιου πράγματος διὰ τὸν κάτω λαὸν, διὰ τοὺς ἀ ξ υ π ό λ υ τ ο υ ς, διὰ τὴν μικρολογιὰ, διὰ τοὺς ἀθλίους. Εἰς αὐτοὺς ἂς δίδουν νὰ χάφτουν συναξάρια, χιμαίρας, τὴν ψυχὴν, τὴν ἀθανασίαν, τὸν παράδεισον, τοὺς ἀστέρας. Αὐτοὶ μασσοῦν τὰ τοιαῦτα μὲ τὸ ξηρὸν ψωμί των ἐξαίρετα. Οἱ μηδὲν ἔχοντες πρέπει νὰ ἔχουν τὸν Θεόν. Πολὺ καλά. Αὐτὸ ἐγὼ δὲν τὸ ἐμποδίζω, ἀλλὰ διὰ τὸν ἑαυτόν μου φυλάττω τὴν φιλοσοφίαν μου. Ὁ Θεὸς εἶναι καλὸς διὰ τὸν λαόν.

Ὁ ἐπίσκοπος ἐχειροκρότησεν. — Ἰδοὺ τῳόντι ὁμιλία! ἀνέκραξε. Τί ἐξαίρετον, τί θαυμάσιον πρᾶγμα εἶναι αὐτὸς ὁ ὑλισμός! Ἀ! τοῦτον ὅστις πρεσβεύει, δὲν κυλίεται πλέον εἰς τὴν πλάνην, οὐδ' ἀφίνει ἀνοήτως νὰ τὸν ἐξορίζωσιν ὡς τὸν Κάτωνα, οὐδὲ νὰ τὸν λιθοβολῶσιν ὡς τὸν Στέφανον, οὐδὲ νὰ τὸν καίωσι ζωντανὸν ὡς τὴν Ἰωάνναν τοῦ Ἄρκου(*). Ὅσοι κατώρθωσαν νὰ προμηθευθῶσιν ἐξ αὐτοῦ τοῦ θαυμασίου ὑλισμοῦ, ἔχουσι τὴν ἀγαλλίασιν νὰ αἰσθάνωνται ἀνεύθυνον τὸν ἑαυτόν των, καὶ νὰ σκέπτωνται ὅτι ἐμποροῦν ὅλα νὰ τὰ καταπίνουν χωρὶς τὴν ἐλαχίστην τύψιν συνειδήσεως· τὰς δημοσίας θέσεις, τὰ ἀξιώματα, τὴν καλῶς ἢ κακῶς κεκτημένην ἐξουσίαν, τὰς ἐπικερδεῖς παλινῳδίας, τὰς συμφερούσας προδοσίας, τὰς ὀρεκτικὰς πωλήσεις τῆς συνειδήσεως, καὶ ὅτι θὰ καταβοῦν ἁπλῶς εἰς τὸ μνῆμα, ἀφοῦ καλὰ τὰ χωνεύσωσι καὶ τὰ ἀποχωνεύσωσιν. Εὐάρεστον πρᾶγμα, βεβαίως. Δὲν τὸ λέγω διὰ τὴν εὐγένειάν σας, κύριε γερουσιαστὰ, ἀλλὰ καὶ δὲν δυναμαι νὰ μὴ σᾶς συγχαρῶ. Σεῖς οἱ μεγάλοι ἄρχοντες ἔχετε, καθὼς εἴπατε, μίαν φιλοσοφίαν ἰδικήν σας, καὶ μόνον πρὸς χρῆσίν σας, φιλοσοφίαν ἐκλεκτὴν, διυλισμένην, εἰς μόνους τοὺς πλουσίους προσιτὴν, καλὴν διὰ παντὸς ῥαγητοῦ ἔμβαμμα, ἀρτύουσαν ἐξαίρετα τὰς ἡδονὰς τῆς ζωῆς. Αὐτὴ ἡ φιλοσοφία ἐξήχθη ἐκ τοῦ βάθους τῶν πραγμάτων, ἐξεχώσθη ὑπὸ εἰδικῶν ἐρευνητῶν· ἀλλ' ὅμως, τῳόντι γενναίως φερόμενοι, δὲν θεωρεῖτε ὡς κακὸν τὸ νὰ ἦναι ἡ πρὸς Θεὸν πίστις φιλοσοφία τοῦ λαοῦ, σχεδὸν καθὼς ἡ χῆνα ἡ παραγεμισμένη μὲ κάστανα εἶνε πρὸς τὸν πτωχὸν ὁ φασιανὸς παραγεμισμένος μὲ ὕδνα!

Θ'.

Ο ΑΔΕΛΦΟΣ ΞΙΣΤΟΡΟΥΜΕΝΟΣ ΥΠΟ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΗΣ.

Ἵνα δώσωμεν ἰδέαν τινὰ τῆς οἰκιακῆς διαίτης τοῦ ἐπισκόπου Δ... καὶ τοῦ τρόπου καθ' ὃν αἱ δύο ἐκεῖναι ὅσιαι κόραι ὑπέτασσον τὰς πράξεις, τὰς σκέψεις καὶ αὐτὰς ἔτι τὰς εὐπτοήτους γυναικείας των διαθέσεις, εἰς τὰς ἕξεις καὶ τοὺς στοχασμοὺς τοῦ γέροντος, καὶ πρὶν αὐτὸς λάβῃ τὸν κόπον νὰ ἐκφρασθῇ, προτιμῶμεν ν' ἀντιγράψωμεν ἐνταῦθα μίαν τῶν ἐπιστολῶν τῆς Βαπτιστίνης πρὸς τὴν κυρίαν ἀντικόμησσαν τοῦ Βουασχέβρου, ἣν εἶχε φίλην ἐκ παιδικῆς ἡλικίας, πρόχειρον ἔχοντες ταύτην τὴν ἐπιστολήν.

Ἐν Δ...., 16 δεκεμβρίου 18...

«Ἀγαθή μοι κυρία· δὲν περνᾷ ἡμέρα χωρὶς νὰ σᾶς ἀναφέρωμεν. Τοῦτο προέρχεται καὶ ἀπὸ τὴν ἕξιν, ἀλλὰ τώρα προσετέθη καὶ ἄλλος λόγος. Φαντασθῆτε· ἡ κυρὰ Δοξαστὴ, ἐνῷ ἔπλυνε καὶ ἐξεσκόνιζε τοὺς τοίχους καὶ τὰς ὀροφὰς, ἔκαμε κάποιας ἀνακαλύψεις τοιαύτας, ὥστε οἱ δύο κοιτῶνες μας, τῶν ὁποίων οἱ τοῖχοι ἦσαν σκεπασμένοι μὲ παλαιόχαρτα ἀσπρισμένα δι' ἀσβέστου, εἶνε τώρα καλοὶ νὰ στολίσουν καὶ αἴθουσαν ὡσὰν τῆς εὐγενίας σας. Ἡ κυρὰ Δοξαστὴ ἔσχισεν ὅλα ἐκεῖνα τὰ χαρτία, καὶ εὑρέθησαν ὑποκάτω ἄλλα πράγματα. Ὁ προθάλαμός μου, ὅπου δὲν ἔχομεν κανὲν ἔπιπλον, ἀλλὰ μόνον ἁπλώνομεν ἐκεῖ τὰ ῥοῦχα διὰ νὰ στεγνώνουν μετὰ τὴν πλύσιν, ἔχει τὴν ὀροφὴν παλαιόθεν ζωγραφημένην μὲ χρυσώματα, καθὼς ἐκεῖνα τῆς οἰκίας σας· ἀλλ' ὑπῆρχε σκεπασμένη μὲ ὕφασμα κηρωτὸν, ἀφ' ὅτου αὐτὴ ἡ κατοικία εἶχε γίνει νοσοκομεῖον. Πρὸς τούτοις καὶ ἄλλα πράγματα τῆς ξυλογλυφίας ὡραιότατα, καθὼς εἰς τὸν καιρὸν τοῦ πάππου μας. Ἀλλὰ τὸν θάλαμόν μου νὰ ἰδῆτε, θ' ἀπορήσετε. Ἡ κυρὰ Δοξαστὴ ἀνεκάλυψε, ὑποκάτω ἀπὸ δέκα τοὐλάχιστον χαρτία κολλημένα τὸ ἓν ἐπὶ τοῦ ἄλλου, ζωγραφίας, ἂν ὄχι ἀπὸ τὰς καλὰς καλὰς, ὅμως ὑποφερτάς. Παριστάνουν τὸν Τηλέμαχον, ὅταν τὸν ἐδέχθη ἱππότην ἡ Ἀθηνᾶ· ἔπειτα, τὸν ἴδιον μέσα εἰς τοὺς κήπους, δὲν ἐνθυμοῦμαι πῶς τοὺς ὀνομάζουν. Τέλος, ἐκεῖ ὅπου αἱ κυρίαι τῆς Ρώμης ἐπήγαιναν μόνον μίαν νύκτα. Ποῦ νὰ σᾶς λέγω; Ἔχει Ῥωμαίους, Ρωμαίας ἐνταῦθα μ ί α λ έ ξ ι ς ὑ π ά ρ χ ε ι δ υ σ α ν ά γ ν ω σ τ ο ς), μὲ ὅλην τὴν ἀκολουθίαν των.

Ἡ κυρὰ Δοξαστὴ ἐκάθησε καὶ τὰ ἔπλυνεν ὅλα· θὰ προσπαθήσῃ νὰ τὰ διορθώσῃ εἰς μερικὰ μέρη, ὅπου εἶνε ὀλίγον χαλασμένα, θὰ τὰ στιλπνώσῃ ἔπειτα, καὶ ὁ θάλαμός μου θὰ γίνῃ ἀληθὲς μουσεῖον. Ηὗρε καὶ εἰς μίαν γωνίαν τοῦ ὑπερῴου δύο ξυλίνας κ ο ν σ ό λ α ς, παλαιοῦ συρμοῦ. Ἐζήτησαν δώδεκα φράγκα διὰ νὰ τὰς ξαναχρυσώσουν, κάλλιον ὅμως νὰ τὰ δώσωμεν εἰς τοὺς πτωχούς. Ἔπειτα, εἶνε ἄσχημα πράγματα, καὶ παρ' αὐτὰ θὰ ἐπροτιμοῦσα ἕνα τραπέζι στρογγυλὸν ἀπὸ καλὸν ξύλον.

» Εἶμαι πάντοτε εὐτυχής. Πολύ. Εἶνε τόσον καλὸς ὁ ἀδελφός μου! Δίδει ὅ,τι ἔχει εἰς τοὺς ἐνδεεῖς καὶ εἰς τοὺς ἀρρώστους. Ὑποφέρομεν ἀπὸ στενοχωρίαν. Ὁ τόπος ἐδῶ τὸν χειμῶνα εἶνε βαρὺς, καὶ πρέπει νὰ κάμνῃ τινὰς ὅ,τι δύναται δι' ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ὑστεροῦνται. Ὅσον δι' ἡμᾶς, εἰπῆτε ὅτι ἔχομεν σχεδὸν ἀρκετὰ ξύλα νὰ θερμαινώμεθα, καθὼς καὶ φῶς. Καθὼς παρατηρεῖτε, αὐτὰ ὅλα εἶνε πολλὴ ἀνάπαυσις.

» Ὁ ἀδελφός μου ἔχει τὰς ἰδίας του ἕξεις. Ὅταν ὁμιλῇ, λέγει ὅτι κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον πρέπει νὰ ἦναι ἕνας ἐπίσκοπος. Φαντασθῆτε νὰ μὴν ἦναι ποτὲ ἡ θύρα τῆς οἰκίας κλειστή. Ἐμβαίνει ὁποῖος θέλῃ, καὶ ἀμέσως παρουσιάζεται εἰς τὸν ἀδελφόν μου. Ὁ εὐλογημένος, δὲν φοβεῖται καθόλου, καὶ οὔτε τὴν νύκτα τοὐλάχιστον. Αὐτὴ εἶναι ὡς λέγει, ἡ ἰδική του ἡ παληκαριά.

Καὶ θέλει, οὔτε ἐγὼ νὰ φοβοῦμαι δι' αὐτὸν τελείως, οὔτε ἡ κυρὰ Δοξαστή. Κάνενας μας. Ἐκτίθεται εἰς ὅλους τοὺς κινδύνους, καὶ δὲν θέλει οὔτε κἂν νὰ βλέπῃ ὅτι τὸ παρατηροῦμεν. Πρέπει νὰ 'ξεύρῃ τινὰς νὰ τὸν ἐννοῇ.

(*) Ἰωάννα δ' Ἄρκ, κόρη γαλλὶς πολεμήσασα ἡρωϊκῶς κατὰ Ἄγγλων, οἵτινες συλλαβόντες τέλος αὐτὴν ἔκαυσαν ζῶσαν, ὡς μάγισσαν, ἐν Ρουὲν, ἔτει 1431.

πτων ἠδύνατο νὰ φονευθῇ. Ἐφερόμην ἐντὸς σχοινιοπλέκτου καλάθου, δυναμένου κατὰ πᾶσαν πιθανότητα νὰ πάθῃ, καὶ ἤκουσα τὴν ἀγρίαν φωνὴν βαλλομένην, καθ' ἣν ὥραν ἐπῆλθε καὶ ὁ τριγμός. Ἀπετόλμησα νὰ ἴδω πρὸς τὰ κάτω· ἄβυσσος· ἔστρεψα πρὸς τ' ἄνω, μοὶ ὑπελείπετο ἔτι δρόμος· πέριξ κενὸν, καὶ διὰ τούτου ἀνελκόμενος ἐντὸς ἀνθρωπίνης ἀ π ο χ ῆ ς, καὶ σφίγγων σπασμωδικῶς τὰ νήματα τοῦ δικτύου· ἡ θέσις ἦτο κωμική, βεβαίως ὅμως ὄχι καὶ εὐχάριστος. Τέλος ἔφθασα εἰς τὸ ἀκρότατον ὕψος· τὸ σχοινίον προσκρῦσαν εἰς τὸν λαιμὸν τῆς τροχαλίας προσέκοψε, καὶ ἐγὼ ἔστην αἰωρούμενος εἰς τὸν κενόν. Ἀ! πόσον ἦσαν βραδεῖς οἱ καλόγηροι, οἵτινες δὲν μὲ ἀνήρπασαν ἀμέσως ἐντὸς καὶ ἄνευ πολλῶν διατυπώσεων!

Ἔβλεπον τοὺς στρέφοντας τὸν ἐ ρ γ ά τ η ν ἀκινήτους καὶ προσέχοντας. Εἷς τούτων ἀφίνει αἴφνης τὴν θέσιν του, τρέχει, ἀποσπᾷ τεμάχιον ξύλου κινητοῦ χρησιμεύοντος ὡς κιγκλίδος τοῦ ἐξώστου, καὶ λαμβάνει εἰς τὰς στιβαρὰς χεῖράς του τὸ δίκτυον, ὅπερ σύρει ἐντός. Εἰς τὴν ὁρμὴν τῆς ἕλξεως, καὶ εἰς τὸν κλονισμὸν τῶν χειρῶν τοῦ στροφέως, ἔκλιναν ἡ κεφαλὴ καὶ τὰ νῶτα πρὸς τὸ χάος, ἐνῷ οἱ πόδες εὑρίσκοντο μικρὸν ὑπεράνω τοῦ δαπέδου. Δευτέρα βιαιοτέρα ἕλξις μ' ἔσυρε βαθύτερον πρὸς τὰ ἔσω, ὅτε ἀμέσως χαλάρωσις τῆς στρόφιγγος, καὶ συνεπῶς τοῦ σχοινίου, μὲ ἔρριψε κατὰ γῆς, ἀναζητήσαντα αὐθωρεὶ τὰς χεῖρας τοῦ ἡγουμένου. «Καλῶς ὥρισες», μ' εἶπον πάντες μετ' ἀγαθότητος καί τινος θυμηδίας, ἴσως προερχομένης ἐκ τῆς ταραχῆς μου, ἐνῷ ἐγὼ ἐγειρόμενος καὶ εἰς ἀσφαλὲς πατῶν ἔδαφος, ἠσπαζόμην τὴν χεῖρα τοῦ ἡγουμένου. Νομίζω ὅτι οὐδέποτε ἐφίλησα χεῖρα κληρικοῦ μετὰ μείζονος διαχύσεως. Ἀφοῦ ἐκαθέσθην μικρὸν, ἐρευνῶν περιέργως τὰ πέριξ, ἐξήτασα τὴν ἑρμηνείαν τοῦ τριγμοῦ, τῆς χαμηλώσεως καὶ τῆς φωνῆς, ἥτις ὁμολογῶ ὅτι δὲν ἠκούσθη ἀδιαφόρως ὑπ' ἐμοῦ. Τὸ σχοινίον στρεφόμενον ἐκτρέπεται ἐνίοτε τῆς θέσεώς του, ἐπιπλεκόμενον μετ' ἄλλου, ὅτε καὶ κατέρχεται εἰς τὴν θέσιν του μετ' ὑποκώφου τριγμοῦ καὶ ἀνατινάξεως τοῦ φορτίου. Τοιοῦτόν τι συνέβη, ἡ δὲ φωνὴ ἦν προτροπὴ ἁπλῆ, πρὸς ταχεῖαν διευθέτησιν. Πολὺ θὰ ἐπεθύμουν τοιαῦται προτροπαὶ νὰ ἐγίνοντο διὰ χαμηλοτέρας φωνῆς, καὶ εἰ δυνατὸν διόλου.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Περὶ τὸ μεσονύκτιον τῆς χθὲς ἀνεχώρησεν ἐκ Πειραιῶς ὁ βασιλεὺς μετὰ τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Κουμουνδούρου ἐπιβαίνων τῆς «Ἀμφιτρίτης» καὶ συνοδευόμενος μέχρι Καλαμακίου ὑπὸ τοῦ γαλλικοῦ πολεμικοῦ «**Bouvet**» καὶ τοῦ ῥωσσικοῦ «Ψεζουαπέ». Ἀπὸ τῆς Κορίνθου μέχρι τῆς εἰσόδου τοῦ Ἀμβρακικοῦ κόλπου θέλει συνοδεύσει τὸν βασιλέα ἡ ὑπὸ τὸν πλοίαρχον κ. Μ. Κανάρην δυτικὴ μοῖρα τοῦ ἑλληνικοῦ στόλου, ἀποτελουμένη ἐκ τῆς «Ἑλλάδος» τοῦ «Γεωργίου» τῶν «Σπετσῶν» καὶ τῆς «Σαλαμινίας».

— Διὰ Β. διατάγματος συνεστήθησαν ἐπαρχιακὰ ταμεῖα καὶ οἰκονομικαὶ ἐφορεῖαι ἐν μὲν Λαρίσσῃ Α'. τάξεως, ἐν δὲ Τρικκάλοις Β'. τάξεως.

— Διωρίσθησαν ὑποδιευθυνταὶ ταχυδρομείων ἐν Λαρίσσῃ μὲν ὁ κ. Δ. Ψύχας, ἐν Τρικκάλοις δὲ ὁ κ. Πατρ. Σκλωνιτίδης.

— Ταμίας Θηβῶν, ἀντὶ τοῦ κ. Δελφοῦ ἀπολυθέντος, διωρίσθη ὁ κ. Π. Ρομπότης.

— Ἡ πρὸς πλήρωσιν τῆς διὰ τοῦ προβιβασμοῦ τοῦ κ. Μακρῆ κενωθείσης βουλευτικῆς ἕδρας Μεσολογγίου ἐκλογὴ ἐνεργηθήσεται τὴν 9 Νοεμβρίου.

— Μετετέθησαν ἐναλλὰξ οἱ πρόξενοι Βιτωλίων καὶ Γαλαξίου κ. κ. Ἰω. Παπακωστόπουλος καὶ Αλ. Κωστῆς.

— Ὁ ἐκ Λαρίσσης καταγόμενος ὀθωμανὸς Ἀχμὲτ Τεφὶκ, ἀνθυπολοχαγὸς ἐν τῷ ὀθωμανικῷ στρατῷ, κατετάχθη ἐν τῷ ἡμετέρῳ στρατῷ μὲ τὸν αὐτὸν βαθμὸν, προχθὲς δὲ ὤμοσε τὸν ὅρκον τοῦ Ἕλληνος πολίτου. Ὁ Ἀχμὲτ Τεφὶκ ἀκολουθεῖ τὸν βασιλέα κατὰ τὴν ἐν ταῖς νέαις ἐπαρχίαις περιοδείαν του.

— Ἐπίσης κατετάχθη εἰς τὸν ἑλληνικὸν στρατὸν ὡς λοχαγὸς α'. τάξεως ὁ πρὸ ἐτῶν διατελῶν τοιοῦτος ἐν τῷ ὀθωμανικῷ στρατῷ κ. Κωνσταντῖνος Τσάπαλος ἐξ Ἀγράφων τῆς Θεσσαλίας.

— Τὴν πόλιν ἡμῶν ἐπεσκέφθη καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν τῆς χθὲς λεπτὴ καὶ συνεχὴς βροχὴ, μεταβληθεῖσα εἰς ῥαγδαίαν περὶ τὸ ἑσπέρας. Ἡ βροχὴ αὕτη ἀνεμένετο πρὸ καιροῦ ὑπὸ τῶν γεωργῶν, καθόσον σπανιωτάτη εἶναι διὰ τὰς Ἀθήνας ἡ παράδοξος ξηρασία τοῦ παρελθόντος μηνὸς Αὐγούστου. Δὲν εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ βεβαιώσωμεν, ἐὰν ἡ ἀργὰ ἐπελθοῦσα βροχὴ, ἀνεπλήρωσε τὴν προηγουμένην ἔλλειψιν, διότι αἱ σταφυλαὶ π. χ. καὶ ἡ ἐξ αὐτῶν οἰνοποιΐα βεβαίως θὰ ἔπαθον κατὰ ποσὸν ἐκ τῆς παραταθείσης ἀνομβρίας, χωρὶς νὰ ὠφεληθῶσιν ἐκ τῆς χθεσινῆς βροχῆς, ὡς ἐγγίζοντος ἤδη τοῦ πέρατος τοῦ τρύγου. Ἐν τούτοις κατὰ παράδοξον σύμπτωσιν, καθὰ ἐβεβαιώθημεν παρὰ τῶν ἐν Κολοκυνθοῦ καλλιεργητῶν, πολὺ μικρὸν ποσὸν ὕδατος κατέπεσεν ἐκεῖ. Ἀφοῦ ὁ δήμαρχος ἐστέρησεν αὐτοὺς τοῦ χρησίμου πρὸς ποτισμὸν ὕδατος, τοὺς ἐγκαταλείπει καὶ ὁ οὐρανός. Μένει ἤδη νὰ βεβαιωθῇ ὁποίαν ἐπιρροὴν θὰ ἔχῃ ἡ χθεσινὴ βροχὴ ἐπὶ τῆς ὑγείας τῆς πόλεως, ἥτις μεθ' ὅλας τὰς διατυμπανιζομένας ὑφέσεις δὲν ἐγένετο ἔτι ῥοδινὴ, ἀφοῦ συχνοὶ θάνατοι κατερημόνουσι τὰς οἰκογενείας τῶν συμπολιτῶν μας.

— Σφοδρὰ ὑπεβλήθησαν ἡμῖν παράπονα παρὰ τοῦ κ. Κωνσ. Δημητριάδου ξενοδόχου ἐν Πειραιεῖ κατὰ τοῦ βοηθοῦ τῆς ἀστυνομίας Δημ. Δημοπούλου ὡς προσενεχθέντος κατὰ τοῦ πολίτου τούτου ἀνοικείως καὶ δι' ὕβρεων καὶ ἀπειλῶν ἀποσπάσαντος ἀπὸ τῶν χειρῶν του ἔγγραφον ἀποδεικνύον τὴν ἐναντίον του γενομένην κλοπὴν ὑπ' ἀνθρώπου κρατουμένου ἤδη ἐν ταῖς φυλακαῖς διὰ τὸ ἀδίκημα τοῦτο. Πρὸ παντὸς ἄλλου ἐπιφυλακτικοὶ ὄντες, ἐπιθυμοῦμεν νὰ διαταχθῇ ἡ δέουσα ἔρευνα, ἵνα γνωσθῇ ἡ ἀλήθεια καὶ ἱκανοποιηθῇ ὁ πολίτης, ἐὰν τῷ ὄντι ἐγένετο ἀντικείμενον τῶν καταγγελθεισῶν ἡμῖν ὕβρεων καὶ ἀπειλῶν.

— Ὁ τέως γυμνασιάρχης κ. Στυλ. Κωνσταντινίδης διωρίσθη καθηγητὴς τῆς φιλοσοφικῆς σχολῆς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ.

— Ἐπανῆλθεν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ὁ ὑπίατρος κ. Χαρίδημος Ταμπουρατζῆς ἡλιοκαὴς ἐκ τῶν κόπων οὓς ὑπέστη ἀκολουθῶν τὴν διεθνῆ ἐπὶ τῆς διαχαράξεως τῶν νέων ὁρίων ἐπιτροπὴν εἰς τὸ πολύμοχθον αὐτῆς ἔργον. Ὁ κ. Ταμπουρατζῆς λίαν ἀξιεπαίνως ἐξεπλήρωσε τὸ καθῆκον αὐτοῦ ἀποσπάσας τοὺς δικαίους ἐπαίνους καὶ εὐχαριστήσεις τῶν μελῶν τῆς διεθνοῦς ταύτης ἐπιτροπῆς.

— Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐν Ἀθήναις συμβολαιογράφων ὡρίσθη εἰς εἴκοσι.

— Προχθὲς ἄπειρος ἱππεὺς κατήρχετο τὴν ἐκ Πατησίων εἰς Ἀθήνας ὁδὸν, ὅτε ἐξ ἀνικανότητος περὶ τὴν καθοδήγησιν τοῦ ἵππου ἔρριψεν αὐτὸν ἐπὶ διαβαίνοντος κάρρου. Δυστυχῶς ἡ σύγκρουσις ἐγένετο ἐπὶ τοσοῦτον βιαία, ὥστε τὸ προέχον μέρος τοῦ κάρρου εἰσῆλθε διαχίσαν εἰς τὸ στῆθος τοῦ ταλαιπώρου ζώου, ὅπερ ἀποσυρθὲν ὀλίγα βήματα κατέπεσε καὶ ἀπέθανε μετ' ὀλίγον ἐκ τῆς ῥοῆς τοῦ αἵματος.

— Ἀπεβίωσεν ἐκδεδυθὴ χθὲς ἡ ἐνναετὴς θυγάτηρ τοῦ γνωστοῦ ἕλληνος ἠθοποιοῦ κ. Γ. Νικηφόρου, **Σοφία**, θῦμα γενομένη τῆς ἐπικρατούσης ἐπιδημίας.

— Ἀπεβίωσεν ἐκδεδυθὴ προχθὲς ὁ ὑπολοχαγὸς τοῦ μηχανικοῦ **Γεώργιος Ἀποστόλης**.

— Ὁ ἀφιχθεὶς ἐνταῦθα ἄγγλος κ. Σούτερ ἀναγνωρίσας καὶ τοὺς δύο ἐν Ἀθήναις συλληφθέντας λῃστὰς ἐκ τῶν τῆς συμμορίας, ἥτις εἶχε συλλάβει αὐτὸν, ἐβεβαίωσε τὴν ταὐτότητα των ἐνώπιον τοῦ ἀνακριτοῦ κ. Ἠλιάδου καὶ τοῦ πρεσβευτοῦ τῆς Ἀγγλίας.

— Φεύγοντες τὰς στερήσεις καὶ κακουχίας καθ' ἑκάστην προσέρχονται εἰς τὰς ἐν Ἄρτῃ στρατιωτικὰς ἀρχὰς ὀθωμανοὶ στρατιῶται.

— Εἰς εὐχάριστον συμπόσιον συνεκάλεσε χθὲς πολλοὺς φίλους δημοσιογράφους ὁ συντάκτης τοῦ «Ραμπαγᾶ» κ. Κλεάνθης Τριανταφύλλος. Ἐν τῷ συμποσίῳ τούτῳ παρεκάθησε προσκληθεὶς καὶ ὁ ἐνταῦθα παρεπιδημῶν κ. Ὀδυσσεὺς Ἴαλεμος.

— Ἐν τῷ θεάτρῳ τῶν Μουσῶν συνελήφθη προχθὲς ὁ πρὸ πολλῶν χρόνων φυγόδικος Στυλιανὸς Ν. Στεργίου, κατηγορούμενος ἐπὶ φόνῳ πραχθέντι ἐν Θήβαις κατὰ τοῦ Κώνστα Χονδροπούλου.

— Τὴν 11 ἱσταμένου ἐγένετο ἡ ἔναρξις τῶν συνεδριάσεων τοῦ ἐν Ἄρτῃ Πρωτοδικείου.

— Παρὰ τὴν μονὴν «Γηροκομείου» ἐν Πάτραις συνελήφθη ὁ φυγόδικος Κωνς. Μπεκουνάκης, κατηγορούμενος κατὰ τὰς ἐκεῖθεν εἰδήσεις ἐπὶ πολυαρίθμοις ἐγκληματικαῖς πράξεσι.

— Ἐν Λαγκαδίοις, πρωτευούσῃ τοῦ ὁμωνύμου δήμου τῆς ἐπαρχίας Γορτυνίας, συνιστᾶται ταχυδρομικὸν γραφεῖον.

— Ἐκ τῶν ἐθνικῶν δασῶν τῆς ἐπαρχίας Τριχωνίας ἐπετράπη κατὰ τὴν παροῦσαν ἐποχὴν νὰ ἐλοτομηθῶσιν τὰ ἀναγκαιοῦντα δρύϊνα ξύλα διὰ τὴν κατάστρωσιν τῆς κατασκευαζομένης ἐν τῷ Ἀχελώῳ ποταμῷ γεφύρας.

— Εἰς τὸ νοσοκομεῖον Ἄρτας, ὅπερ ἤρχισε νὰ λειτουργῇ ἀπὸ τῆς 11 Ἰουλίου ἐνοσηλεύθησαν κατὰ τὸν μῆνα Ἰούλιον 917 ὁπλῖται ἐξ ὧν ἀπεβίωσαν τέσσαρες.

— Ἡ τηλεγραφικὴ γραμμὴ Γαστούνης προεξετάθη μέχρι Λεχαινῶν, πρωτευούσης τοῦ δήμου Μυρτουντίων.

— Γράφουσιν ἡμῖν ἐκ Χαλκίδος: «Προχθὲς ἐγένετο ἡ δοκιμὴ τῶν σωλήνων τοῦ ὑδραγωγείου μας μὲ ἕνδεκα ἀτμοσφαιρῶν πίεσιν· μεταξὺ ὀκτακοσίων σωλήνων δύο μόνον ἐφάνησαν βεβλαμμένοι καὶ οὗτοι ἕνεκα προγενεστέρας θραύσεως κατὰ τὴν μεταφοράν».

— Ἀπεβίωσεν ἐν Ἑρμουπόλει Σύρου ὁ **Νικόλαος Γιασεμολάδης**, θῦμα γενόμενος τῆς ἐνταῦθα ἐπικρατούσης ἐπιδημίας, ἣν ἐντεῦθεν ἀπεκόμισεν, ἐλθὼν νὰ νοσηλεύσῃ τὸν ἐξ αὐτῆς πάσχοντα υἱόν του.

— Καθὰ ἀναφέρουν αἱ ἐφημερίδες τῆς Σύρου, ἐν τῇ ἐξοχῇ «Νιτῶν» καὶ ἐν τῷ αὐτόθι ἐξοχικῷ καφενείῳ ἐγένετο ἐξ ἀπροσεξίας ἀνάφλεξις τριάκοντα περίπου ὀκάδων πυρίτιδος, ἐξ ἧς ἐπληγώθησαν θανατηφόρως καὶ ἀπεβίωσαν τὴν ἐπιοῦσαν τρεῖς, καὶ ἄλλοι δὲ ἐπληγώθησαν ἐκ τῆς καταπτώσεως τῶν ἀνατιναχθέντων ἀντικειμένων.

— Καὶ ἐν Σύρῳ συνέστη ἐπιτροπὴ πρὸς συλλογὴν ἐράνων ὑπὲρ τῶν ἐκ πυρκαϊᾶς παθόντων ἐν Τριπόλει, ἀποτελουμένη ὑπὸ τῶν κ. κ. Δημ. Βαφειαδάκη, Μ. Παπαναστασοπούλου, Νικολ. Πετροπούλου, Παντελ. Νεγρεπόντε, Γεωργ. Ποσειδῶνος, Ἐπαμ. Κορωνιοῦ, Λ. Κουτσοδόντη, Θ. Παπαλεξοπούλου, Κ. Στυλιανοῦ καὶ Δημ. Βαφειαδάκη. Διὰ καταλλήλου προκηρύξεως ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη προσεκάλεσε τοὺς Ἑρμουπολίτας, ἵνα προσέλθωσιν ἀρωγοὶ τοῖς οὕτω δεινῶς παθοῦσιν Τριπολίταις. Πρῶτος προσῆλθεν ἀρωγὸς ὁ δῆμος Σύρου ψηφίσας πεντακισχιλίας δρ. ὑπὲρ τοῦ φιλανθρώπου σκοποῦ.

— Ἅπαξ τῆς ἑβδομάδος ἤρξατο ἐκδιδομένη ἐν Ἄρτῃ ὁμώνυμος τῇ πόλει ἐφημερὶς ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἄρτα».

— Κατὰ τὰς τελευταίας ἐκ τῆς νοτίου Ἀφρικῆς εἰδήσεις μέγα συλλαλητήριον συνεκροτήθη ὑπὸ τῶν Βόερς ἐν Πραιτορίᾳ ἐπὶ τῇ ἐκλογῇ τῶν βουλευτῶν διὰ τὴν νέαν Βουλήν. Ἐν τῷ συλλαλητηρίῳ τούτῳ πάντες ἐξέφρασαν τὴν εὐχὴν ὅπως λησμονηθῇ τὸ παρελθὸν καὶ ὅπως πάντες οἱ κάτοικοι τοῦ Τρανσβαάλ, Βόερς ἢ Εὐρωπαῖοι, ἐργασθῶσιν ὑπὲρ τῆς προόδου τῆς χώρας. Εἶτα ὑπεβλήθη πρότασις ἥτις καὶ ἐγένετο δεκτὴ, ἐπιδοκιμάζουσα καὶ ὑποστηρίζουσα τὴν ἐνέργειαν τῆς κυβερνήσεως τῶν Βόερς καὶ ἐπιτρέπουσα τῇ βουλῇ νὰ ἐπικυρώσῃ τὴν μετὰ τῆς Ἀγγλίας σύμβασιν.

— Τηλεγράφημα τοῦ ἀντιβασιλέως τῆς Ἰνδικῆς ἀγγέλλει ὅτι, κατὰ τὰς ἐκ Χοδζὰκ εἰδήσεις βαινούσας μέχρι τῆς 12 Σεπτεμβρίου, ὁ ἐμίρης τῆς Ἀργανίκης Ἀβδουραχμὰν χὰν εὑρίσκετο τῇ 10ῃ τοῦ μηνὸς τούτου ἐστρατοπεδευμένος ἐν Βανδιλακὶρ, εἰς ἀπόστασιν 8 μιλίων νοτιοανατολικῶς τῆς Κανδαχάρης. Ἠκούετο κρότος πυροβόλων ἐκ τοῦ μέρους τῆς Κανδαχάρης μέχρι τῆς μεσημβρίας τῆς 10 Σεπτεμβρίου, καὶ ἀπὸ τῆς πρωΐας μέχρι τῆς 4 ὥρας μ. μ. τῆς 11 Σεπτεμβρίου.

— Ἐν τῇ «Σημαίᾳ» γράφεται ὅτι μεγίστην φροντίδα κατέβαλεν ἡ Πύλη ὅπως μὴ γίνῃ ἐν Κωνσταντινουπόλει γνωστὴ ἡ ἐν Αἰγύπτῳ στρατιωτικὴ ἀνταρσία ἀπαγορεύσασα τὰ τηλεγραφήματα τοῦ πρακτορείου Χαβᾶς καὶ ἐπιβαλοῦσα σιγὴν εἰς τὸν ἐγχώριον τύπον ἐπὶ ἀπειλῇ αὐστηρᾶς τιμωρίας, καὶ τοῦτο διότι μέγας ὑπῆρχε φόβος μὴ καὶ τὸ παράδειγμα τῆς Αἰγύπτου μιμηθῇ καὶ ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει στρατὸς καὶ ὄχλος.

ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΓΡΑΦΙΑ ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

Ἐκ τῆς τελευταίας ἀπὸ ἑνὸς ἤδη ἔτους ἐνεργουμένης ἀπογραφῆς ἐν ταῖς Ἡνωμέναις Πολιτείαις τῆς Ἀμερικῆς, διὰ τὴν ὁποίαν ἐψηφίσθησαν ὑπὸ τῆς Δημοκρατίας 16 ἑκατομμύρια νέων δραχμῶν, ἀποσπῶμεν τὰς ἑπομένας κατατατικὰς πληροφορίας ὅσον ἀφορᾷ τὸν περιοδικὸν τῆς χώρας ταύτης τύπον.

Ἡμερήσιαι μὲν ἐφημερίδες, 962, ἐξ ὧν 436 πρωϊναὶ καὶ 526 ἑσπεριναὶ, πρὸς τούτοις δὲ καὶ 447 παραρτήματα ἡμερησίων ἐφημερίδων· παρατηρητέον ὅτι κατὰ τὸ ἔτος 1880 ἔπαυσαν μὲν ἐκδιδόμεναι 80 ἡμερήσιαι ἐφημερίδες, ἤρχισαν δὲ ἐκδιδόμεναι 114. — Ἑβδομαδιαῖα δὲ φύλλα 682, δὶς δὲ τῆς ἑβδομάδος ἐκδιδόμενα 44, τρὶς δὲ τῆς ἑβδομάδος 39 καὶ 138 φύλλα τῆς Κυριακῆς.

Ἡ διανομὴ τοῦ περιοδικοῦ τύπου μεταξὺ τῶν γλωσσῶν, αἵτινες ἀκούονται ἐν τῇ μεγάλῃ δημοκρατίᾳ τῆς Ἀμερικῆς, ἔχει ὡς ἑξῆς· 81 ἐφημερίδες ἡμερήσιαι καὶ 111 ἑβδομαδιαῖα καὶ ἄλλα φύλλα γράφονται εἰς Γερμανικὴν γλῶσσαν, 5 εἰς Γαλλικὴν, 1 εἰς Ἱσπανικὴν, 1 εἰς Νορβηγικὴν, 2 εἰς Βοημικὴν καὶ τὸ λοιπὸν τῶν ἐφημερίδων καὶ φύλλων εἰς Ἀγγλικήν.

Ἡ κατὰ μέσον ὅρον κυκλοφορία ἑκάστης μὲν ἡμερησίας ἐφημερίδος λογίζεται εἰς 2,800 ἀντίτυπα, ἑκάστου δὲ ἑβδομαδιαίου φύλλου εἰς 3,509, ἑκάστου δὲ φύλλου τῆς κυριακῆς εἰς 8,476. Ἐν συνόλῳ κυκλοφοροῦσιν ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς Μεγάλης Δημοκρατίας α) κατὰ πᾶσαν ἡμέραν 3,902,391 φύλλα, ἀναβιβαζόμενα καθ' ὅλον τὸ ἔτος 1,424,371,715 φύλλα, β') ἑβδομαδιαίως 3,609,688 φύλλα, ἀναβιβαζόμενα καθ' ὅλον τὸ ἔτος εἰς 198,632,840 φύλλα, γ') ἡμιεβδομαδιαίως 3,509 φύλλα ἀναβιβαζόμενα καθ' ὅλον τὸ ἔτος εἰς 385,990 φύλλα. δ') τρὶς ἑβδομαδιαίως 39,890 φύλλα, ἀναβιβαζόμενα καθ' ὅλον τὸ ἔτος εἰς 6,581,850 φύλλα, καὶ δ') κατὰ τὰς κυριακὰς 724,671 φύλλα, ἀναβιβαζόμενα καθ' ὅλον τὸ ἔτος εἰς 39,856,905 φύλλα. Τὸ ὅλον καὶ τῶν τεσσάρων τούτων κατηγοριῶν ἀνέρχεται καθ' ὅλον τὸ ἔτος εἰς τὸ τεράστιον ποσὸν τῶν 1,669,729,300 φύλλων!

Δὲν εἶναι ἄπο σκοποῦ εἰς ἐκτίμησιν τοῦ προκειμένου φαινομένου ἡ ἀναλογία αὐτοῦ πρὸς τὸν πληθυσμὸν τῶν Ἡνωμένων πολιτειῶν. Ὑπολογίζεται οὗτος νῦν εἰς 50,152,866. Ἑπομένως ἐκ τῶν 1,669,729,300 φύλλων, τὰ ὁποῖα ἐν μέσῳ αὐτοῦ καθ' ἅπαν τὸ ἔτος κυκλοφοροῦσι, 31 1/3 ἀνήκουσιν εἰς ἕκαστον ἄνθρωπον. Πόση διανοητικὴ ἐργασία κρύπτεται ἐν τῇ ἀναλογίᾳ ταύτῃ τῶν ἀριθμῶν! Ὑποτιθεμένου δὲ τοῦ περιοδικοῦ τύπου ὡς τοῦ δραστηριωτέρου κοινωνικοῦ φωτὸς, ἰδοὺ ὅτι πλέον τοῦ ἑνὸς καὶ ἡμίσεως δισεκατομμυρίου λυχνιῶν αὐτοῦ διεξάγει ἀμείλικτον, συνεχῆ καὶ ἐντεταμένον πόλεμον κατὰ τοῦ πνευματικοῦ τῆς ἀνθρωπότητος σκότους. Ὅρος ἀναπόφευκτος εἰς τὴν τελικὴν ἀνάπτυξιν τῆς ἰδέας καὶ τῆς ἀποστολῆς τῶν λαῶν.